

MŪSŲ LIETUVA

NR. 1 (1636) SEMANARIO - 1980 M. SAUSIO - JANEIRO 10 d. 8,00 Cr.
Rua Juatindiba, 20(28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, Tel. 273-0338

NEPRARASKIME SPAUDOS TRADICIJOS

S. Paulo ateitininkai, moksleiviai ir studentai dar gyvai prisimena prieš pusantų metų (liepos mėn.) žiemos stovyklą mūsų sodyboj Atibajoj. Ypatingai prisimena jauną tos stovyklos vadovą Liną Kojelį. Šis JAV-bėse gimęs jaunuolis, yra gyvai įsijungęs į politinę veiklą ir Lietuvos laisvinimo bylą. Būdamas S. Paulyje mokėjo sužadinti nemažai entuziazmo mūsų jaunime ir paskatinti, pagal ateitininkų tradiciją, griebtis plunksnos ir aprašyti stovyklos gyvenimą — nuotykius. Taip gimė pirmasis S. Paulo ateitininkų laikraštėlis "DAR TIKTAI DAR"

Prieš porą mėnesių sulaukėm ir antro to laikraščio numerio.

Su dideliu pasitenkinimu pasitikome Lietuvių Žurnalistų Sąjungos pranešimą (žiūr. ML Nr. 11 1979 m. kovo 22, 3 psl.), kad Sąjunga skiria premijas jaunimui besireiškiančiam spaudoje. Nebuvo nuostabu rasti ir Lino Kojelio vardą premijuotųjų tarpe.

Premijos įteikimo proga Linas padarė sekantį pareiškimą: *"Jei paklaustume, kuriuo atsiekimu, dirbant Brazilijos ateitininkų tarpe, labiausiai didžiūjuosi, atsakyčiau, kad stovyklos laikraštėlio išleidimu, kuris buvo pavadintas "Dar tiktai dar". Bet pagrindinis mano pasididžiavimas tas, kad ateitininkų spaudos tradicijas, kurias su „Ateities“ pirmuoju numeriu pradėjo Pranas Dovydaitis 1911 Kaune ir kurias šiuo metu Chicagoje tęsia kun. dr. Trimakas, aš, kad ir mažyčiu savo įnašu, pratęsiau į Brazilijos lietuvių teritoriją. Dar galiu pridėti, kad São Paulo mieste turėjau laimę ir garbę sutikti ir pakalbėti su dr. Eliziejum Draugeliu, kuris 1915 metais redagavo „Ateitį“ kartu su Pranu Dovydaičiu."*

Tikrai yra pasigėrėtinas to svetur gimusio jaunuolio įsipareigojimas Lietuvos laisvinimo politiniame darbe, spaudoje ir organizacijose.

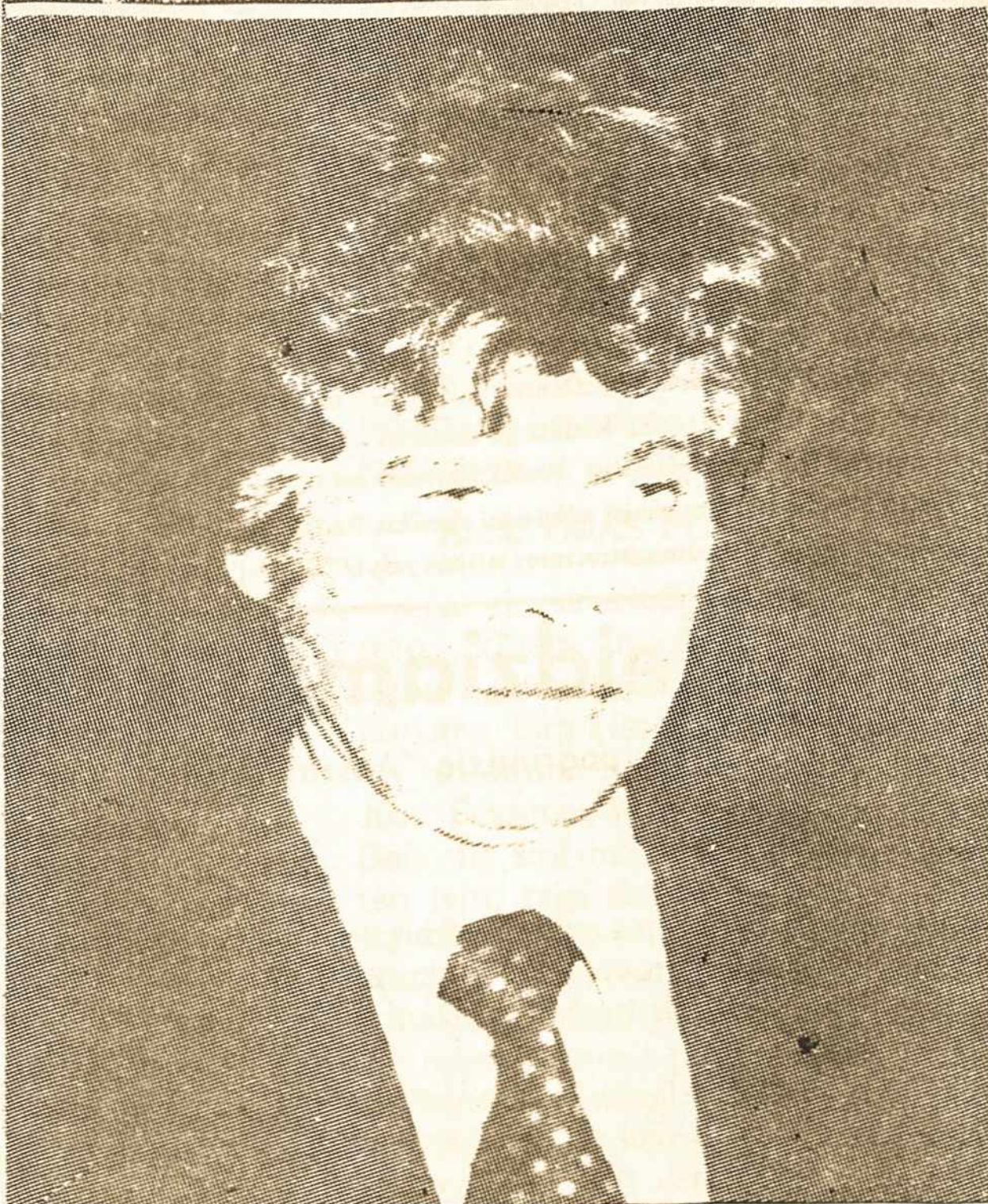
Spaudos entuziazmo nematome mūsų kolonijoj. Prieš daugiau kaip du metus praėjo labai svarbus mūsų kolonijos penkiasdešimtmetis, būtent pirmojo lietuviško laikraščio BRAZILIJOS LIETUVIO pasirodymas (Išleidimo data 1927.VII. 2 d.) Vos įkėlę koją į naują kontinentą lietuviai suprato tautinei sąmonei palaikyti spaudos svarbą. Nors pirmieji laikraščiai turėjo sunkų gyvenimą (Brazilijos Lietuvis ėjo tik pusę metų), bet drąsos nestigo ir sekė kiti bandymai: PIETŲ AMERIKOS LIETUVIS (1928.I.1 — 1929.VII.9), Kun. Valaičio SEKMADIENIO LAPELIAI...

Stipriausio Brazilijos lietuvių laikraščio jubiliejus taip pat liko nepaminėtas. LIETUVIS BRAZILIJŲ pirmą kartą pasirodė 1929 m. sausio 1 d. ir ėjo iki jo uždarymo karo metu (nuo 1934 metų su pavadinimu LIETUVIS).

Brazilijos lietuvių spaudos istorijoje netrūko ir kitų, ilgiau ar trumpiau gyvavusių, vienokių ar kitokių pažiūrų laikraščių ir žurnalų: Garsas, Lietuvių Aidas Brazilijoj.

Lietuvos nacionalinė
M.Mažvydo biblioteka

LAIMINGŲ 1980 METŲ

ROMAS KASPARAS dabartinis "Pasaulio Lietuvio" redaktorius. Jo vadovaujamas jaunas žurnalo redakcinis kolektyvas padarė "Pasaulio Lietuvį" gražesnį ir patrauklesnį.

joj, Mūsų Žodis, Naujienos, Širšė, Jaunųjų Žodis, Žinios, Garnys, Viltis...

Visa tai rodo mūsų kolonijos kultūrinį gyvastingumą, politinį budrumą. Žinoma, kad lietuviškų mokyklų steigimo mintį kėlė spauda ir bendrai visą kultūrinį gyvenimą.

Antrasis pasaulinis karas sustabdė lietuviškojo žodžio skleidimą, o su mokyklų uždarymu ir lietuviškai kalbantį darbuotojų prieauglį. Bendrai nukentėjo antroji karta: be savos mokyklos, ir organizacinio gyvenimo neteko lietuviško sąmoningumo. Šį nedateklį dabar perduoda savo vaikams, spartindami kolonijos lietuviško kultūrinio gyvenimo nykimą.

Antrasis karas visko nesugriovė: 1948 m. pradėjo eiti naujas laikraštis „MŪSŲ LIETUVA“ kuris šiemet žengia į 32-us gyvenimo metus.

Ar dar ilgai jis gyvens? Tai priklausys nuo mūsų pačių. Ne visi laikraščiai miršta dėl finansinių sunkumų, bet VISI turi ateičiai rūpesčių dėl bendradarbių prieauglio trūkumo. Tuom yra susirūpinęs DRAUGO redaktorius (T. Ž....) ir EUROPOS LIETUVIS.

Mūsų Lietuvos skiltyse pasirodo jaunimo straipsnių — žinių. Dažnai rašoma portugališkai, o tai erzina ne vieną mūsų skaitytoją. Tačiau atsiminkim, kad jaunimui svarbu pirmiausia pradėti rašyti, pamilti spaudos darbą, perduoti savo mintis lietuviškai nemokantiems draugams.

Vyresnioji karta turėtų jaunimui padėti, organizacijos turėtų rengti rašymo konkursus, steigti metines premijas daugiausiai spaudoje rašantiems mūsų jaunuoliams. Tokiu būdu mes užtikrinsime mūsų spaudai naujų bendradarbių ir, Dieve duok, naujų skaitytojų.

P. R.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 44 21 - CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$ 3.000,00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 8,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol.

Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol.

Į tolimus kraštus 30 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr. 1.500,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunėios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr. 50,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako

Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leideju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

Taip leidžiamos knygos

Rašo Lietuvos pagrindžio "Aušra" šešioliktame numeryje

Ne taip puola drėgnas rūkas.

Kaip dienele švinta.

Kaip gausingai mūsų broliu

Asarėlės krinta. . .

Kad tu gude, nesulauktum –

Ne taip, kaip tu nori.

Bus, kaip Dievas duos, ne tavo

Priesakai nedori. . .

Šie posmai labai primena netolimą praeitį ir net dabartį. Štai ką reiškia "svetima ideologija"...

Ta pati "ideologija" sužlugdė ir Kojelavičiaus "Lietuvos istorijos" išleidimą.

1979 m. minime Vilniaus universiteto 400 metų sukaktuves. Ta proga buvo pasiryžta išleisti vieno iš profesorių ir rektorių Alberto Kojelavičiaus-Vijuko (1609-1677) stambia, dvitomę "Lietuvos istoriją". Veikalas iš lotynų kalbos buvo išverstas daugiau kaip prieš dešimtį metų. Šiomet jis spaustuvėje buvo jau surinktas ir sustatytas į spausdinimo mašiną. Atspausdinti korektūros lapai. Spaudos riktai "parūpo" glavlitui (politinei cenzūrai), kuri seniau nesidomėdavo senoviškais verstiniiais leidiniais. Pirmoji "ideologija" aptiko kalbininko J. Senkaus našlę. Ji parodė šefui Gurvičiui, tam pačiam, kuris seniau A. Vienuolio "Puodžiūnkiemiui" "pakėlė idėjinį lygį".

Visomis informacijos priemonėmis giriamas klestinčia lietuvių tautine kultūra, gražiai ir dideliais tiražais leidžiamomis knygomis.

"Vagos" leidykla leido "Lituanistinės bibliotekos" seriją. Tai senosios knygos lietuvių ir nelietuvių rašytojų, svetimomis kalbomis rašiusių apie Lietuvą. Išėjo 20 knygų. Tarp jų: Mažvydo, Mykolo Lietuvio, Lascickio, Gizevijaus, Rusoviano, Basanavičiaus, Daukanto, Valančiaus, Baranausko raštai. Tačiau šių trijų pastarųjų rašytojų tiražai buvo taip maži, jog knygą pavyko gauti tik nedaugeliui ir tik per pažintis bei kyšius. Ilgai knygynuose vieši vien daugiatisražiniai Jono Šliūpo raštai.

O kaip išleistas Antanas Baranauskas? Jo, Rumšiškių raštininkų mokyklos mokinuko, Vainuto ir Skuodo valsčiaus raštininkėlio, lenkiškieji mėginimai rašyti poezijas sudėti su fotografinėmis faksimilėmis. O dėl vieno brandžiausio jo kūrinio "Kelionės Peterburkan" prarmėje sakoma: "Iš poetinių nespausdinamas eilėraščių ciklas "Kelionė Peterburkan", kuriame vyrauja mūsų skaitytojams svetima ideologija". Toji "ideologija" labai paprasta. Baranauskas dainavo:

*Apkrauk mokestim didžiausiom,
Dvasia nepalūsma,
Nors Cibirijon nubruk mums,
Ir te neprapulsm. . .*

*Ne taip skamba akmenėliai,
Patkavom daužyti,
Kaip vaitoja mūsų broliai,
Šiaurėn nuvaryti.*

*Ne taip staugia platus plentas,
Gniaužtas diližonais,
Kaip vaitoja mūsų žemė
Po svetimais ponais.*

Gurvičius nubėgo į Centro Komitetą. Duobkasio vaidmenį čia suvaidino "istorijų daktaras" Jonas Aničas: argi galima vyresnįjį brolių vaizduoti tokį, koks jis buvo ir yra, ir kaip jo darbus aprašo Kojelavičius. Aničas pagalbos kreipėsi į šių dienų muravjovą Dybenką. Ir "Lietuvos istorijos" raidės spaustuvėje buvo išbarstytos... O laikas buvo net nubausiti už šitą nusikaltimą" – kaip drįso mėginti išleisti! Redakcinė kolegija – K. Korsakas, R. Šarmaitis, J. Jurginis liko sausi, nes jie iš "neliečiamųjų". Nukenėjo "Vagos" leidyklos žmonės, kurie šio veikalo dar nė matyti nebuvo matę. Kaltas visada jiešmininkas...

Šitaip pagerbtas senasis Vilniaus universitetas, taip paminėtas jo jubiliejus. Neužtenka vien žodžiais niekinti jo praeitį...

Palaidota ir visa "Lituanistinė biblioteka". Neišeis nei šių metų "Vagos" leidyklos kataloge paskelbtoji "Dusburgo kronika", nei užplanuotoji Jono Bretkūno rinktinė. Šie veikalai taip pat buvo keleris metus ruošti ir gerai paruošti.

Taip elgiamasi su Lietuvos istorija ir jos veikalais.

Ta pačia proga prisiminti ir didžiojo pedagogo humanisto Jono Amoso Komenskio (1592-1670) "Rinktinius pedagoginius raštus", "Šviesos" leidyklos išleistus 1975 m. Kaune. Tomas daugiau kaip 700 puslapių, didelio formato, gražiai išleistas. Tiražas paženklintas skaitmeniu – 3000. Visa nelaimė ta, kad nė vienas egzempliorius nebuvo parduotas. Partija leteną uždėjo knygai spaustuvėje. Šiais "Raštais" pasidžiaugti mokytojai galėjo ir gali vien paveikslėly: "Naujų knygų" biuletenio 1976 m. nr. 6, 15 psl. įdėta jų viršelio fotografija...

Kaipgi bedieviai duos mokytojui knygą, kuri "Didžiojo didaktikoj" moko auklėti žmogų "kaip paskutinį ir tobuliausią Dievo kūrinį".

Komenskio "Raštų" tiražas buvo atiduotas į popieriaus fabriką, o keli egzemplioriai per V. Kazakevičių pasiųsti užsienio lietuviams: žiūrėkit, mes ir krikščioniškų knygų leisti nebijom.

K. Širvintas

PARDUODAME automobiliams

SKYDELIUS su
grandinėle raktams

(chaveiro com emblema
Vytis e bandeira)

VISKĄ RASITE
ŠV. KAZIMIERO
PARAPIJOS
KLEBONIJOJ

LIPINĖLIUS
– Adesivos

LIETUVIAI PASAULYJE

Marytė Bizinkauskaitė, 1979 m. gavusi stipendiją iš Br. Jonušo stipendijų fondo.

Mirusio muz. Br. Jonušo našlė Emilija Jonušienė, gyv. Omahaje, Nebr., savo vyro atminimui įsteigė stipendijų fondą dainos bei muzikos mokslus einantiems jaunuoliams skirdama metinę stipendiją – tūkstančių dolerių.

Šių metų muz. Br. Jonušo stipendijos skirstymo komisiją sudarė Emilija Jonušienė, PLB Švietimo reikalams atstovas kun. A. Saulaitis, PLB Lietuvių jaunimo sąjungos atstovė Parėštytė, "Pasaulio Lietuvio" redaktorius R. Kasperas ir komisijos sekretorius Č. Grincevičius.

Balsų dauguma komisija numatė skirti 1979–1980 m. 1,000 dol. Marytei Bizinkauskaitei, gyv. Brockton, Mass., įvertindama jos talentą dainoj studijose ir veiklą lietuviškoje dirvoje.

Italija

VYRIAUSIOJI SALEZIEČIŲ TARYBA SVEČIUOSE PAS SALEZIEČIUS

Saleziečių kongregacija yra tarptautinio pobūdžio vienuolija, pasklidusi visam pasauly, ir jos nariais gali būti bet kurios tautybės žmonės. Šiuo metu saleziečių yra arti 18.000.

Saleziečių valdžios organas, arba vyriausioji taryba, reziduoja Romoje. Atskirose valstybėse veikia provinciolai, arba vadinamieji inspektoriai; šiuos artimai jungia su Roma septyni rajoniniai patarėjai, skiriami Italijos, Europos, Artimųjų Rytų, Afrikos, Azijos, Ibero šalių, Pietų Amerikos ir anglosaksų kalbos kraštams.

Rajoniniai patarėjai metų bėgyje vizituoja jiems patikėtas provincijas; du kartu metuose visi suvažiuoja Romon ir aptaria iškilusias problemas ir nustato bei patikslina veiklos gaires. Toks šių metų antrojo semestro suvažiavimas vyko lapkričio 5 – gruodžio 15 d.d.

Prieš pradėdami suvažiavimo darbus, visi vyriausiosios tarybos nariai atliko rekolekcijas nuošalių prie Romos Sorriso viiloj; o joms užbaigti su vakariene pasirinko lietuvių saleziečių centrą Frascatį, vadinamą Vytėnais.

Tuo norėjo pagerbti ne tik pirmam pasitarimui suvažiavusius lietuvius saleziečius, bet ir taip heroiskai už tikėjimą ir laisvę kovojančią lietuvių tautą. Tatai pabrėžė vyriausiasis saleziečių rektorius kun. Egidio Vignano.

Vytėnų centro direktorius kun. Mečys Burba sveikinimo žody jiems priminė Lietuvos-Lenkijos karalaitį šv. Kazimierą, kaip gal pirmąjį modernių laikų jauną šventąjį pasaulietį, pristatė 1608 m. Šiluvoj apsireiškusią Dievo Motiną Mariją ir suminėjo visų saleziečių žinomą princa Augustą Czartoryskį, 1887 m. tapusį saleziečiu ir dabar žengiantį į altorių garbę, esant lietuvių kilmės – jis kilęs iš kunigaikščio Gedimino dinastijos.

Vyr. saleziečių rektorius, vakarienei baigiantis, kvietė visus tarptautinio pobūdžio dalyvius kelti taure už Lietuvą ir kalbėjo: Mes šiomis dienomis meldėmės ir brendom maldoje; meldėmės ir už Lietuvą – ir nesiliausim meldęsi. Lietuva vieną dieną bus laisva ir nepriklausoma. Mes linkim, kad ji greitai atgautų savo nepriklausomybę ir jūs galėtumėt laisvai grįžti į savo Tėvynę!

SALEZIEČIAI SUVAŽIAVĘ PASITARIMUI

Su koncelebracija Lietuvos kankinių koplyčioj Vatikane ir Šv. Tėvo audienacija lapkričio 21 d. užsibaigė pirmasis lietuvių saleziečių atstovų suvažiavimas Romoje.

Lietuviai Saleziečiai yra pasklidę po platųjį pasaulį gal net daugiau, negu bet kokia kita lietuvių religinė grupė; pradžioj (1928-36 m.) dėl misionieriško užsidegimo, o paskui – dėl Lietuvos užėmimo ir lietuvių išsklaidymo po pasaulį. Nors pačioj Lietuvoj saleziečiai pradėjo savo veiklą tik 1934 metais, karo sūkurį jau paliko 6 veiklos židinius. Pokary jie sekė tautiečius su religiniai kultūrinio aptarnavimu įvairiuose kraštuose, ar įsitraukė į kitų grupių veikimą.

Suvažiavime, kurį parėmė pats Vyr. Saleziečių Rektorius, lietuviai saleziečiai peržvelgė susidariusią padėtį, nagri-

nė būdus sujungti pasklidusias jėgas ir stengėsi ieškoti priemonių naujiems pašaukimams sužadinti.

Priimtos pagrindinės rezoliucijos, pristatytos Vyr. Saleziečių Tarybos pritarmiui: stiprinti esančius veiklos židinius Italijoje, Brazilijoje, JAV-bėse; pagyvinti veikiančią spaudą Frascaty ir São Paule; planuoti ir plėsti dvasinių pašaukimų skatinimo kampaniją.

Lietuvių saleziečių veikimui vienyti ir jam planuoti numatytas vienetą, susidedantį iš koordinatoriaus-ryšininko ir jo tarybos.

PRAŠYMAS POPIEŽIUI

Lietuviai saleziečiai, suvažiavę Romon, savo pirmam visuotinam susirinkimui, išgavę audienciją, įteikė Popiežiui laišką, kuriame, tarp kita ko, rašo:

"Norėtum – ir dar kaip – pakviesti Jūsų Šventenybę aplankyti ir Lietuvą. Deja, lig šiol mes patys negalim laisvai ten jeiti, taigi dar mažiau mums leista ką kitą ten kviesti. Tačiau, dėkodami Jūsų Šventenybei už kasdienį Lietuvos priminimą Dievui, už drąsų ir nedvejotiną mūsų Tėvynėj patvariai kenčiančios Bažnyčios gynimą, už mūsų brangioj žemėj nežmoniško žmogaus teisių mindžiojimo smerkimą, drįstame dar prašyti Jūsų Šventenybės: Šventasis Tėve, paskelbkite pasauliui LIETUVOS DIENĄ.

Lietuva yra vienintelis pilnai katalikiškas kraštas nelemtoj Sovietų Sąjungoj, Tą "dieną" pasaulis būtų supažindintas su katakombine padėtimi, kurioj gyvena Lietuvos katalikai; ir visa Bažnyčia nors vieną kartą metuose vieningai melstųsi už šią katalikišką šalį, patekusią į bedievių saulą.

Tikri, kad būsim išklaudyti, dėkojam Jūsų Šventenybei taip pat vardu mūsų tautiečių Tėvynėje, šaltojo Sibiro stepėse ir emigracijoje, ir nuolankiai prašome Jūsų Apaštalinio Palaiminimo, sau patiems, visai lietuvių saleziečių bendruomenei ir kiekvieno mūsų dvasinio darbo dirvai.

Prašymą pasirašė: kun. Ant. Perkumas (Venezuale), kun. Myk. Tamošiūnas (Kolumbija), kun. Pr. Gavėnas (Brazilija), kun. M. Burba (Italija – ir kitų atstovų vardu).

'VISA ATNAUJINTI KRISTUJE'

galioja ne kuriai nors organizacijai, bet visiems tikintiesiems.

Br. Žumeris

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE MŲ PRENUMERATĄ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L.?

AUGUSTAS GRICIUS (g. 1899 m.) žurnalistas literatas nepriklausomoje Lietuvoje vienas pirmųjų humoristų, kuris linksmino periodinės spaudos skaitytojus savo feljtonais iš buities gyvenimo. PIVOŠOS slapyvardžiu išspausdino feljtonų rinkinius: *Pamoksai broliams*, *Vyrai nesijuokit*. 1929 m. *Žvilgsnis* į gyvenimą V.D. 1930 m.

Šaržuota pjėse "PALANGA" buvo vaidinta Kauno V. Teatre B. Dauguviečio režisuota. Nuo 1939 – 1940 m. buvo Lietuvos žurnalistų sąjungos pirmininkas.

Pirmuoju bolševikmečiu buvo ištremtas į Sibirą. Iš ten grįžo, kai Lietuva buvo antrą kartą okupuota. Išspausdino: *Laiko dvasia* 1948 m. ir *Karštą vasarą* – drama, 1955 m. Šiais metais rašytojui sukako 80 metų.

Pivoša

Halina Mošinskienė

OPIAUSIAS KLAUSIMAS

Steikime atostogaujančių žmonių vyrams registracijos biurą! Be tokio biuro, gerbiamieji, jokio išėjimo nėra.

Reikia, kad kiekvieno atostogaujančios žmonos vyro nugaroj būtų įsiūtas numeris, kaktoj karšta geležimi išdegin-tas tikros žmonos vardas, o ant rankovės įsiūtas buto adresas.

Tik tokiu būdu gal mes pasieksime Europą ir atsistosis kultūringųjų tautų eilė. Kitaip mes turėsime gyventi be jokio atsistojimo ir jokių Europų nepasieksime.

Kas kaltas, kad piliečiai Dakanis ir Poška gal ir šandie, kaip kokie piligri-mai slankioja Mickevičiaus slėny? Kalta tvarka. Gerai organizuoto biuro nėra.

O galvijų globos draugija jais taip pat nesirūpina.

– Negalim, – sako, – mes globoti, jei jie turi pasus ir pas vieną net juoda laikrodį matėm, o taip pat valdininkais pasivadinę. Mes globojame tuos, kurie be pasų ir kurie nevaldininkai.

Vadinasi, ant piliečių Dakanio ir Pokšos iš visų pusių kryžiai pastatyti.

Alsuoju sau Vytauto kalne gryną orą, semiuosi sveikatos, plaučius lopau. O mano plaučiai, reikia pasakyti, apdriskę. Galimas dalykas, aš greitąją džiovą turiu. Simptomai labai aiškūs: jau keleri metai delnuose karpos auga ir batai ant kulnų pūsles užtrina.

Einu sau alsuodama, delnuose džiovos simptomus krapštau.

Tik cvakt, žiūriu – sėdi sau ant suolo Dakanis ir Pokša. Sėdi ir, tikėsit ar netikėsit, beveik vienas kitam špygomis panoses bado.

– Su Marijona, – sako Pokša, – prašau man į akis neljsti. Ir Barborą gali taip pat pasiimti sau. Kai dėl Podencijos, tiesa kažkas buvo. Dar pirmaisiais nepriklausomybės metais ji mano horizonte sušvito. Aš buvau raštvedys, o ji mašinistė, na ir sušvito.

– Atsiprašau. – kertasi Dakanis. – Traukia nuo Podencijos su savo nešvariomis rankomis! Ir nušvitimo jokio nebuvo. Per tai, kad Podencija jau treči metai manp šeimos židinį kursto.

Barasi vyrai ir visokiais argumentais operuoja. Priėjau prie jų.

– Negalima rékauti, jei nuvargęs miestėnas gryną orą kvėpuoja. O be kitko, – sveiki prieteliai!

Dakanis ir Pokša nustebo mane pamate. O Dakanis ir sako:

– Ar negalima, brolau, pas tave užtraukti smulkaus kredito. Taip apie 5–6 litus. Yra pašėlusiai ginčytinų klausimų, o viena karafka kaštuoja 3 litai.

– Kokie judviejų ginčytini klausimai? – teiraujuosi.

– O tokie, – atsako, – kad be Tautų Sąjungos rezoliucijų nieko neišeis. Matai, mudviejų žmonos susimaišė.

– Kaip susimaišė? – klausiu.

– Susimaišė, ir tiek, – aiškina Dakanis. – Matyk, jos abi išvažiavo mėnesiui į Palangą atostogų. Žinoma, mudu tuoj butų raktus į kišenę ir daugiau jų nebevarojom. Guli, balandėliai, ramiausiai kišenėj. O šandie mudu apskaičiavom, kad jau nuo mūsų žmonių išvažiavimo bus du mėnesiai. Išeina, kad jos jau namie. Tai, ką, tavo manymu, reikia daryti, kai žmonos namie? O reikia daryti, kad ir mudu tuoj būtume namie.

– "Sveikos, vadinasi, balandėlės pailsėjusios, saulėj pasikepinusios". Taip mudu, vadinasi, su Pokša ir nutarėm.

– Eisiu, – sako Pokša, – pas savo Podencijėlę. Pasiilgau teisėtų žmonių.

– O Podencija, – nesileisdamas į smulkmenas, turiu pastebėti, – yra aiškiai mano žmona. Tą gali visi raštai parodyti. Ir uošvių galima pasiklausti. Naumiesty dešrų krautuvę laiko, – aiškina Dakanis.

O Pokša griežtai užginčija.

– Jokia Podencija tavo žmona nėra buvusi. Taip pat uošviai iš dešrų krautuvės ne tavo, o Strypo. Tas, kur buhalteris ir kuris dirbtinę žiauną dėvi. Podencija – mano žmona. Aoie tai tau kiekvienas gali pasakyti.

Dakanis taip pat kertasi.

– Prašau nesisavinti svetimo turto. Tavo žmona Veronika, aiškiai žinau. Aš pats tavo vestuvėse buvau. Tokia su karpalei ausj ir vienas petys žemesnis.

Ir vėl kilo smarkus ginčas su argumentais j panoses.

Aiškiai matyti: kol žmonos atostogavo, vyrai užmiršo žmonių vardus. Užmiršo, nors verk.

Draugo į pražūtį nestumsi. Reikia padėti išsipainioti. Negi visais klausimais Hagos Tribunolui galvą kvaršinsi.

Taip mes ir pradėjome aiškinti.

Aiškinome iki auštant, o išaiškinome: Pokšos žmona ne Veronika, o Marijona. Uošviai su pasisekimu Naumiesty dešrų komerciją varo.

O Veronika, – nesileisdamas į detales pripažinti, – Dakanio žmona jau penkeri metai. Yra karpa ir petys žemesnis.

O kai dėl Podencijos, tai čia buvo tikra iliuzija. Podencija, matote, tokia dainininkiukė kabarete. Pašokti moka, taip pat benediktino su kava išgerti nekvaila. Žodžiu, malonus paukštelis su dideliu dekolte.

Prieteliai smarkiai nudžiugo. Bučiuoja mane į abu skruostus, už išvadavimą iš keblios padėties dėkoja.

Dakanis net apsiverkė:

– Veronikėle tu mano brangioji!... Ir nežinau kokioms kančioms vienintelį savo vyrą buvai palikusi...

Pakilo abu eiti namo.

– Džiausiu, – sako Pokša, – tiesiai namo, į Kęstučio gatvę, į mylimos žmonos globą.

Dakanis išplėtė akis.

– Jei tu Kęstučio gatvėj gyveni, – sako Pokša, – tai kas gyvena Donelaičio g-vėj? Abu giliai susimąstė.

– Viešpatie, kurgi mudviejų butai? Kur mudu gyvename?

Prieteliai ašarodami sukniubo. Jie užmiršo, kur gyveną.

Iš "VYRAI NESIJUOKIT!"

"Naujo Žodžio" leidinys, Kaunas, 1929 metai.

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

GEGUŽINĖ tradicinės subatva dainos ir muzikos.

PIC-NIC – *canções e musicas tradicionais dos sábados à noite*. C-02

MAIRONIS – Rinktiniai didžiausio Lietuvos poeto eilėraščiai.

MAIRONIS – *Seleções de poesias do maior poeta lituano*.

Skaito aktorius Laimonas Noreika – *interpreta o ator Laimonas Noreika*.

Kasetė yra su tekstu - knyguote.

Cassete vem com o texto - livrinho.

C-03

M.K. ČIURLIONIS (1875-1911)

Sinfoninė poema "Jūra" ir "Miške". Didžiausio lietuvių

muziko sinfonijos – *Poema sinfônica "Mar" e "No bosque"*

As sinfonias do maior músico lituano.

C-04

Brazilijos lietuvių mokyklos

Stasys Vancevičius

50 METŲ NUO PIRMOSIOS LIETUVIŲ PRADŽIOS MOKYKLOS ĮSTEIGIMO BRAZILIOJE

IVADAS: Jau trys metai praslinko nuo masinės lietuvių emigracijos Brazilijon PENKIAS-DEŠIMTMEČIO. Kadangi nuo pat mūsų kolonijos įsikūrimo, prasidėjo vienokia ar kitokia veikla, kiekvienais metais atneša vis naujus tos veiklos jubiliejus bei sukaktis. Užtenka pažvelgti į 1976 m. išleistą emigracijos penkiasdešimtmečio metraštį, kad jame surastume visokių minėtinių įvykių. Gal būt, vienas kitas iš jų nebuvo tiek reikšmingi mūsų kolonijos gyvenimui, kad juos reikėtų prisiminti ir paminėti, bet nemaža tų įvykių vis tik negalima praleisti nepamirėjus.

Kun. P. Rukšys jau seniai mane ragina parašyti "M.L." platesnę lietuviškos spaudos apžvalgą. Iš tikrųjų, tai viena iš pačių svarbiausių lietuviškos veiklos sričių, kur atsispindi kaip veidrodyje visa lietuvių kolonijos veikla Brazilijoje. Tam tikslui jau turiu gerokai medžiagos, bet darbas nėra lengvas ir jo negalima objektyviai atlikti be didesnio pasiruošimo. Numatau jį pradėti ir, jei Dievas duos, baigti tik ateinančiais metais.

Šį kartą trumpoj apžvalgoj, noriu paminėti vieną iš svarbiausių kolonijos apraiškų—buvusios Lietuvių Pradžios mokyklos veiklą, kuri turėjo nepaprastai daug reikšmės mūsų gyvenime. Noriu taip pat nors keliais žodžiais pana- grinėti dabartinę mūsų padėtį. Jos šaltinio ir teks pasinaudoti bent iš pradžios, o vėliau ieškosime jų buvusioje spaudoje ir pas atskirus asmenis, kurie yra dar gyvi ir yra daugiau ar mažiau dalyvavę prie tų mokyklų organizavimo, jų statymo, priklausę Tėvų komitetams ir t.t. Man pačiam teko keletą metų artimai sek- ti jų veiklą.

PIRMIEJI RŪPESČIAI

Kaip kiekvienai visuomenės veiklai, taip ir mokyklų steigimui bei organiza- vimui reikalinga visų pirma idėja. Idėja gali kilti ir iš vieno asmens, bet kad ją įgyvendinus reikia rasti jai pritarėjų, rei- kia ją paskleisti, praplėsti, o tai geriau- siai gali atlikti ne kas kitas kaip lietuviš- ka išeivių spauda. Nekitaip atsitiko ir čia, Brazilijoje. Kaip žinome, lietuvių koncentracijos centras nuo pat pradžios pasidarė São Paulo mieste. Čia ir kilo pir- mieji rūpesčiai lietuviškos mokyklos rei- kalingumo reikalui.

Jau 1927 m. "Brazilijos Lietuvis", pir- masis lietuviškas savaitraštis, buvo iškė- lęs mokyklos steigimo reikalą. Vėliau, 1928 m. "Pietų Amerikos Lietuvos" ir "Garsas" irgi tai idėjai pritarė, nors kiek- vienas iš jų savais komentais.

PLATESNI UŽSIMOJIMAI

Sumanymai ir idėjos buvo geros ir gražios, bet jų įgyvendinimas, anais lai-

Konsulo Dr. P. Mačiulio vardu gautas sklypas būsimajai Vytauto Didžiojo vardo lietuvių mokyklai. Greta antras sklypas nupirktas Dr. P. Mačiulio vardu 1929 m.

kais, buvo didžiai sunkus, turint galvoj, kad mūsų išeivių visuomenė turėjo tik labai kuklius pragyvenimo šaltinius net taip vadinamų "inteligentų" tarpe, ku- rių skaičius irgi buvo labai mažas. Vis tik įsteigus "Aušros" Sąjungą, 1928 m. rugsėjo mėnesį buvo padarytas platesnis užsimojimas. Buvo nusamdyta salė, ku- rioje turėjo būti organizuojama pirmoji pradžios mokykla, suaugusiems kursai, biblioteka ir t.t. Deja tie platesni suma- nymai greitai iširo, daugiausia dėl savi- tarpio lietuvių nesutarimo. "Aušrai" nuo salės atsisakius, visa platesnioji ini- ciatyva pasibaigė.

LIETUVIŲ KLUBAS

Prieš 50 metų, būtent 1929 m., buvo suorganizuotas lietuvių klubas, kuris tu- rėjęs taip pat gana plačius sumanymus. Pradžioje tame pačiame klube buvo ati- daryti suaugusiems kursai, kurių tikslas buvo dėstyti pritaikomuosius dalykus, kaip braižyba, matematika, portugalų ir anglų kalbas ir kt. Buvo parinkta ke- letas lektorių, kuriems buvo nustatytas 10-ties milreisy mėnesinis atlyginimas, mokėtinas kursų lankytojų. Apie pra- džios mokyklos steigimą tuo metu ne- buvo nei kalbos, nei tas reikalas reikala- vo žymiai didesnių pajamų, kaip antai patalpų nuomos, mokytojams algos, va- dovėlių ir kitų mokslo priemonių. Ka-

dangi tuo metu jau buvo tikrų žinių apie Lietuvos Konsulato paskyrimą į São Paulo, tai visos viltys buvo nukreip- tos į tai, kad tik konsului atvykus gali- ma bus išspręsti tokią keblią problemą, kaip lietuvių pradžios mokyklos įsteigi- mą.

KONSULATO INICIATYVA

Lietuvos Konsulatas S. Paulo mieste buvo įkurtas 1929 m. gegužės mėnesį. Naujas konsulas Dr. P. Mačiulis, arčiau susipažinęs su vietos lietuvių užsimoji- mais pradžios mokyklos įsteigimo reika- lu, tam ne tik pritarė, bet pats pirmasis ėmėsi konkrečių žygių šį tikslą pasiekti. Čia Lietuvos konsulato iniciatyva buvo lemianti. Pradžioje Lietuvos Konsulatas tam tikslui specialiai skirtų lėšų neturėjo, o jų reikėjo gana daug. Reikėjo nusam- dyti mokyklai patalpas, sudaryti moky- tojų algą, parūpinti vadovėlių ir kitų mokslo priemonių.

Vietos lietuviukai, neskaitant net ma- žo būrelio vadinamų inteligentų, tuo lai- ku sunkiai uždirbdavo savo pragyveni- mui, todėl iš jų nebuvo galima laukti piniginių paramos. Nežiūrint visų sunku- mų, vis tik Dr. P. Mačiulis sugebėjo "su- kombinuoti" įvairiais būdais lėšas pir- majai lietuvių pradžios mokyklai.

Bus daugiau

PALIVANAS

ACESSÓRIOS PARA AUTOS

TOCA FITAS — RODAS — PNEUS — RADIOS AM, FM.
SONORIZAÇÃO P/AUTOS. — FACILITAMOS PAGAMENTOS.

SÃO CAETANO DO SUL — AV. GOIÁS, 3324 — FONE: 441-4766.

PASaulio LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

PLB ir PLJS POSĖDIS ČIKAGOJE

Bendras Pasaulio Lietuvių Bendruomenės ir Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos valdybų posėdis įvyko 1979 m. gruodžio mėn. 8 d., 1 val. p.p., Jaunimo Centre Čikagoje. Pasitarime dalyvavo abiejų valdybų pirmininkai, Vytautas Kamantas ir Gintaras Aukštuolis, ir šie valdybų nariai: S. Čyvas (PLJS), A. Juodvalkis (PLB), V. Kleiza (PLB), D. Kojelytė (PLB), S. Kuprys (PLB), V. Musonytė (PLJS), A. Paulius (PLB), L. Rimkus (PLJS), A. Saulaitis (PLB), M. Šilkutis (PLB) ir Z. Žiupsnys (PLB). Taip pat dalyvavo ir PLB vedėjai D. Korzonienė ir S. Girnius. Posėdžio pradžioje abu pirmininkai bendrai aptarė savo valdybų atliktus ir numatytus darbus.

PLJS valdybą šiuo metu sudaro sekančios: G. Aukštuolis, pirm.; S. Čyvas, vykdomasis vicepirmininkas; V. Musonytė, koresp. sek.; G. Damušytė, narė politiniams reikalams; L. Rimkus, narė švietimo reikalams; ir E. Sakadolskienė, narė. Teks kooptuoti dar vieną asmenį, nes viena narė dėl susidariusių aplinkybių turėjo pasitraukti. PLJS-os valdybos laukas, kaip ir PLB-ės, labai platus. Valdyba palaiko ryšius su trylika kraštų, nors nevisuose kraštuose veikia formali sąjunga. Kai kurie kraštai nelabai aktyvūs. Trys kraštai yra išrinkę naujas LJS valdybas: Kanada (pirm. R. Beržinytė), Brazilija (pirm. A. Valavičius) ir Vokietija (pirm. M. Landas). PLJS valdyba stengsis visur padėti ir visur veikti, atsižvelgiant į vietines sąlygas. G. Aukštuolis pranešė apie veiklą įvairiose srityse. Ruošiami įvairūs leidiniai kultūriniais, politiniais bei lituanistiniais klausimais. Bus bandoma vėl parūpinti talkininkus Pietų Amerikai bei Australijai. Jau šiuo metu yra pradėta rūpintis 1983 m. įvykstančiu V PLJ Kongresu ir paruošiamaisiais darbais. Be to, PLJS žadą rengti koncertus bei kitus rengimus, kartu pagyvinti veiklą ir sutelkti Sąjungos darbams lėšų. Darbo, kaip visuomet, labai daug, bet yra ir daug vilčių bei entuziazmo. Valdyba plačiau informuos visuomenę per savo informacijos biuletenį, kurį redaguos E. Sakadolskienė.

M. Šilkaitis trumpai pristatė provizorinę IV PLJK finansinę apyskaitą. Visos sąskaitos dar negautos, bet tikimasi galutinę apyskaitą paskelbti už poros mėnesių. Tenka pasidžiaugti, kad Finansų komitetas, kuriam pirmininkavo dr. A. Paulius, surinko pilną 90.000 dol. sumą, kuri buvo reikalinga užtikrinti Kongreso finansinį užnugarį. Dr. Pauliui bei jo talkininkams, tiek Komitete, tiek paskirose

aplinkyse, dėkojo abiejose valdybose.

Svarbesnis pasitarimas lieté bendrus darbus ateityje. PLB ir PLJS nesiekia dubliuoti darbų bei jėgų, bet bando viena kitą papildyti, viena kitai padėti. A. Saulaitis, SJ, pranešė apie PLB Švietimo tarybos numatytus planus. Jų tarpe: išvystyti korespondencinį lietuvių kalbos kursą, pan. kaip daroma Brazilijoje; surinkti švietimo žinias iš kitų kraštų; paruošti suaugusiems mažą lietuvių kalbos žodyną; paruošti vaizdinę (skaidrių) programą apie lietuvių veiklą išeivijoje; ir išleisti kalendorių, panašų į anksčiau išleistą Jaunimo Metų kalendorių. Šie darbai yra visi šiuo metu vykdomi. Taryba taip pat studijuoja visą eilę kitų galimų projektų ir apie jų eigą praneš vėliau. L. Rimkus pranešė, kad Ryšių centras vėl ruoš lituanistikos seminarą vasaros metu. Taip pat, bus bandoma suorganizuoti lietuviškai nekalbantiems ar silpnai kalbantiems penkių dienų panašų seminarą. Be to, ruošama įvairi medžiaga šeimos auklėjimo klausimais. Nutarta, kad bus sukvietas bendras pasitarimas PLB Švietimo tarybos ir PLJS valdybos bei talkininkų artimoje ateityje.

Kultūriniais klausimais pranešimą davė V. Kleiza. Jis trumpai paminėjo įvairius sunkumus kultūrinėje srityje. Dažnai kitų kraštų LB valdybos prašo, kad PLB koordinuotų įvairių menininkų bei vienetų atvykimus. Tačiau, kadangi nei PLB nei PLJS negloboja visų kultūrinių išvykų, tai yra beveik neįmanoma. L. Rimkus pranešė, kad PLJS konkrečių planų šiuo metu neturi.

Apie politinės srities darbus pranešė S. Kuprys. Jis prašė, kad abi valdybos atsimintų, kad jos viena kitą papildė. Ypač pageidavo daugiau žinių iš PLJS apie pramatytus darbus. Valdybų paskirtis nėra užimti kraštų valdybų ar jaunimo sąjungų vietas. Paskirtis yra painformuoti, paraginti, išjudinti. Šiuo metu į PLB Visuomeninių reikalų tarybą įeina PLJS valdybos narė G. Damušytė. Taip pat bus paskirtas vienas žmogus į tos Tarybos Greitosios akcijos pakomisiją. G. Aukštuolis pranešė, kad 1979 m. lapkričio mėn. 24 d. PLJS Politinių reikalų komisija buvo susirinkusi Detroite ir trumpai pranešė apie ten įvykusius pasitarimus. V. Kamantas pranešė apie sutelktas lėšas informacijos centrui. Aukos paskirtos PLB-ės, JAV LB ir Kanados LB Krašto Valdybų ir Lietuvių Fronto Bičiulių. PLJS taip pat žada šį projektą finansiniai paremti. O 1980 m. pradžioje, Australiją aplankys Simas Kudirka, globojamas abiejų valdybų.

Posėdžio metu buvo priminta, kad kiekviename krašte krašto LJS-os pirmininkas turi įeiti į to krašto LB krašto valdybą. Tai padeda suderinti veiklą ir skatina įsijungimą į bendrą darbą.

Trumpai buvo diskutuojamos 1983 m. Pasaulio Lietuvių Dienos, kurios įvyks Šiaurės Amerikoje. Norima koordinuoti V Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą su šiuo įvykiu. Konkretius planus bei datas bus galima aptarti išrinkus naują JAV LJS-os valdybą. Tuo metu bus tartasi su JAV LB ir Kanados LB Krašto valdybomis ir Jaunimo sąjungų valdybomis.

Trumpai užsiminta apie "Pasaulio lietuvių" ir jo ypatingą vėlavimąsi. Kongresinis numeris jau spausdinamas ir bus išsiųstas prenumeratoriams prieš Kalėdas. Sekantis numeris jau laužomas. Tikimasi iki vasario mėn. pasivyti ir grįžti į normalias leidimo vagas. Sekantis PLB valdybos posėdis, sausio mėn. antroje pusėje, bus vien tik "Pasaulio lietuvių" reikams aptarti.

Bendras valdybų pasitarimas baigėsi 5:30 val. vak.

dk.

ĮDOMIOS KNYGOS MŪSŲ MAŽIESIEMS

Sonė Tomarienė, LAPĖ SNAPĖ, Jaunimo Bibliotekos leidinys. Iliustravo Nijolė Jatulytė, Eiliuotos pasakos apie lapę snapę ir jos gudrumą. Čia lapė kaminakrėtys, čia laputė pataikūnė.

Kaina Cr. 40.00

Sonė Tomarienė, KARALAITIS IR LELIJA, Jaunimo Bibliotekos leidinys, iliustruotas Juozo Kiburo. Įdomi pasaka apie karalaitį, kalvį, pilį ir leliją. Gražios spalvuotos iliustracijos. Nesunkiai lietuviška kalba.

Kaina Cr. 40.00

Grasė Petronienė, VAIKUČIO DŽIAUGSMAI, išleista Petro Petrėno Kanadoje. Gražios spalvuotos autorės iliustracijos. Tai pasakų ir gražių eilių rinkinys. Knygos pradžioje rašoma: "Prašu jūsų, paskaitykit, mano mintis pasvarstykit. Kas šioj knygoj parašyta tai jums yra pasakyta. Noriu laimės jums ir gero palinkėti aš be galo. Aukit sveiki ir laimingi, būkit tautai pavyzdin-gi".

Kaina Cr. 60.00

Sonė Tomarienė, UGNIES ŽIRGAS, iliustracijos Danutės Švedienės. Tai virš 100 puslapių gražių pasiskaitymų knyga apie ugnies žirgą, tinginį kurmį, daržovių karą, aitvaro vaisius ir kitokius reikalus. Dalis knygos yra eiliuota. Kalba prieinama mūsų jaunimui.

Kaina Cr. 60.00

"MŪSŲ LIETUVOS" REDAKCIJOJ

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESO :

NUTARIMAI

B L J S

Organizuota veikla

Tikime, kad, jungdamiesi į bendruomeninį gyvenimą, pasieksime daugiau, negu veikdami pavieniui. Vieningai remdami bendruomenės veiklos sritis, veiksmingiau pasieksime mūsų veiklos tikslų: Lietuvos išlaisvinimo ir lietuviybės išlaikymo išseivijoje.

PLJS yra neatskiriama PLJE dalis, todėl jaunimas, kuris veikia Sąjungoje, veikia ir Bendruomenėje. Tuo pačiu savo užduočiai vykdyti Sąjunga turi ugdyti tvirtą savo identitetą ir savarankiškumą.

Vertingos yra tos organizacijos, kurios savo veikla jaunimą suburia, jį auklėja, lavina bei vysto lietuvišką sąmoningumą ir ugdo tautinio priklausomumo jausmą.

Kiekvienas lietuvis jaunuolis yra brangus, todėl ypatingos pastangos turėtų būti daromos pritraukti jį į lietuviškąją veiklą. Sąjungos uždavinys yra tiesti naujus kelius į organizuotą lietuvių gyvenimą, stengiantis pritraukti tuos, kurie yra toliau nuo jo.

Sąjunga raginama žadinti nutolusių lietuvių tautinį sąmoningumą. Sąjunga turėtų kreipti dėmesį į ankstyvesnių emigracijų lietuvių, siekiant visų lietuvių išseivijos dalių suartėjimo. Sąjunga turėtų padėti naujai atvykusiems iš Lietuvos prisidėti prie lietuvių išseivijos gyvenimo, kuris tuo būdu praturtėtų.

Daugelį metų išseivijos veikla vyko lietuviškose kolonijose. Dėl įvairių priežasčių šios kolonijos sklaidosi. Teritorinio glaudumo nykimą reikia atsverti kitais būdais.

Kreipiame specialų dėmesį į kai kuriuose kraštuose bei paskirose vietovėse išsibarsčiusį jaunimą. Todėl

1. prašome PLJS ribose veikiančius Europos vienetus bendrom jėgom ieškoti galimybių suruošti metines Europos jaunimo stovyklas;

2. į IV PLJ Kongresą atvykę Pietų Amerikos atstovai, jausdami, kad reikia kreipti ypatingą dėmesį į veiklos koordinavimą ir ryšių palaikymą tarp Pietų Amerikos kraštų, steigia „Pietų Amerikos Lietuvių jaunimo komitetą“. Šis komitetas veiks PLJS rėmuose ir rūpinsis ta veikla, kuri yra bendra Pietų Amerikos lietuvių jaunimui. Raginame PLJS valdybą remti tą komitetą, kurio tikslas yra ugdyti šių kraštų bendradarbiavimą;

3. prašome PLJS ir PLB valdybas siųsti talkininkus į Australiją, kurie pasilikėtų ten ilgesnį laiką, pvz., vienerius metus, ir susipažintų su Australijos LJ Sąjungos padėtimi ir pagelbėtų jai vystyti stipresnę veiklą;

4. prašome JAV ir Kanados LJS valdybas sustiprinti skyrių veiklą ir ištirti galimybes šiaurės Amerikoje suruošti bendras jaunimo stovyklas ar ilgesnio savaitgalio suvažiavimus;

5. siūlome PLJS valdybai ištirti galimybes sudaryti jaunimui progą susipažinti su kitų kraštų lietuvių gyvenimu per keliones po įvairias lietuvių vietas.

Linda Ruzgaitė talentų vakare Jaunimo kongreso metu skambina gitara.

Nuotr. Lino Meilaus

Profesinės organizacijos

Skatiname jaunos lietuvių išseivijos profesionalus suorganizuoti. Manome, kad jauni profesionalai turėtų prisijungti prie veikiančių išseivijos lietuvių profesinių organizacijų, o esant palankioms sąlygoms, siūlome jauniems profesionalams susigrupuoti į savo atskirus vienetus.

Kadangi daugumas lietuvių organizacijų remiasi kultūriniais ar poeziniais pagrindais, susiorganizavimas pagal profesijas užpildytų tam tikrą spragą ir apjungtų panašių profesijų bei mokslo šakų darbuotojus. Profesinės organizacijos pritrauktų naujų žmonių pasidalyti savo žinias su kitais lietuvių.

Jauni lietuviai profesionalai turi tam tikros ūkinės, politinės ir mokslinės galios. Jeigu šios jėgos būtų organizuotos, jos galėtų veiksmingai pasireikšti lietuviškuose reikaluose.

Šitokios organizacijos suteikia galimybę nagrinėti profesinius klausimus lietuvių kalba. Tuo būdu jos puoselėtų lietuvių kalbą ir lietuviškumą.

Jaunų lietuvių profesionalų organizacijos suteiktų savo nariams galimybių padėti vienas kitam pasireikšti ir žengti pirmyn savo darbo srityje.

Lietuvai išsilaisvinus, jaunų išseivijos lietuvių profesionalų sąjūdis galėtų savo sugebėjimus jungti su tėvynės profesionalų talentais. Iš tokios sintezės atsirastų dinamiška jėga, kuri padėtų nepriklausomai Lietuvai užimti stiprią vietą kitų valstybių šeimoje.

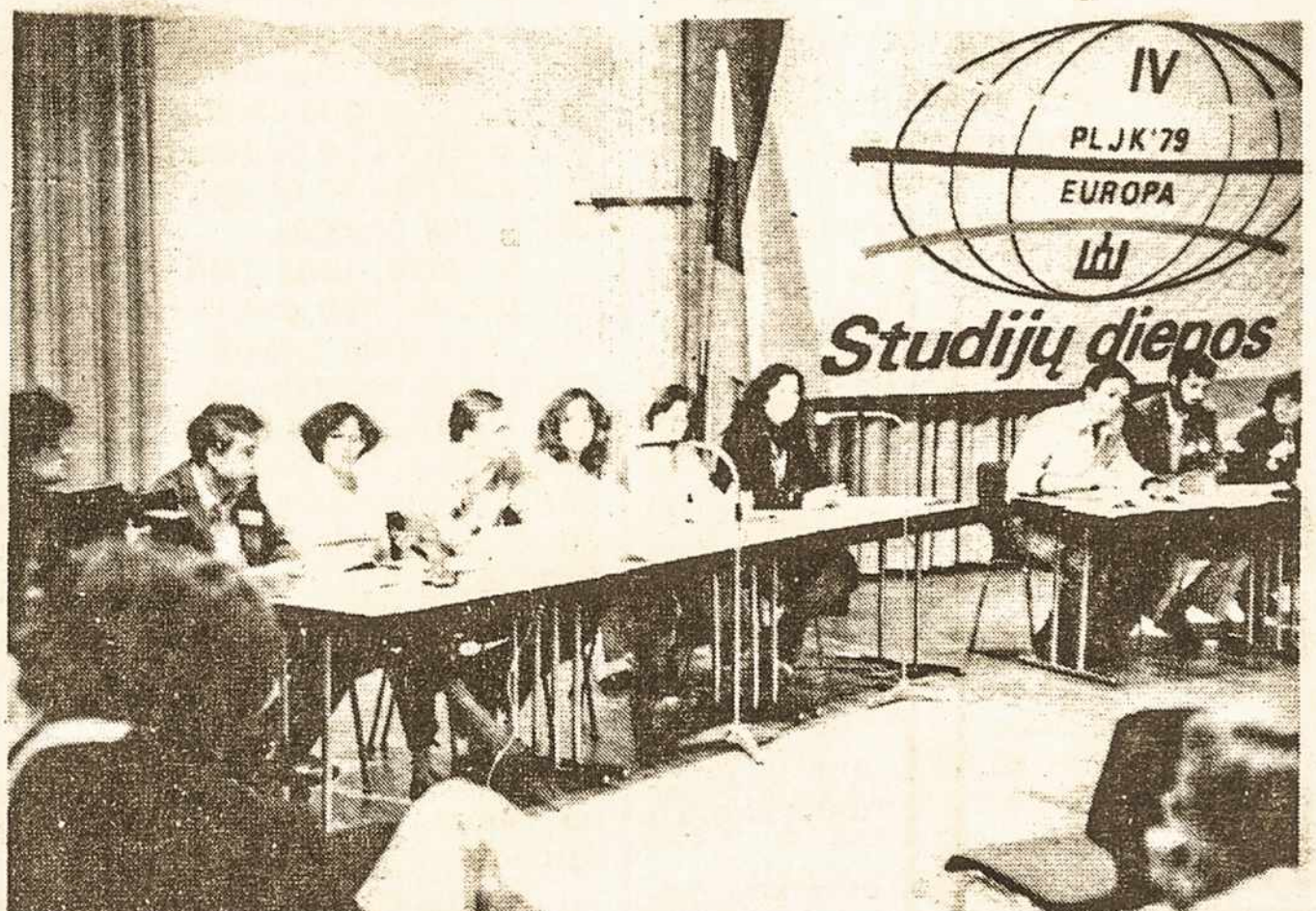
Taipogi skatiname jaunos mokslininkus, inžinierius, gydytojus ir kitus profesionalus palaikyti ryšius su mokslininkais Lietuvoje. Okupantas ši informacijos apsikeitimą kliudo, aiškiai pažeisdamas 1975 m. pasirašytus Helsinkio sutarimus.

(Bus daugiau)

LIETUVIŲ KALBOS REIKŠMĖS APIBŪDINIMAS

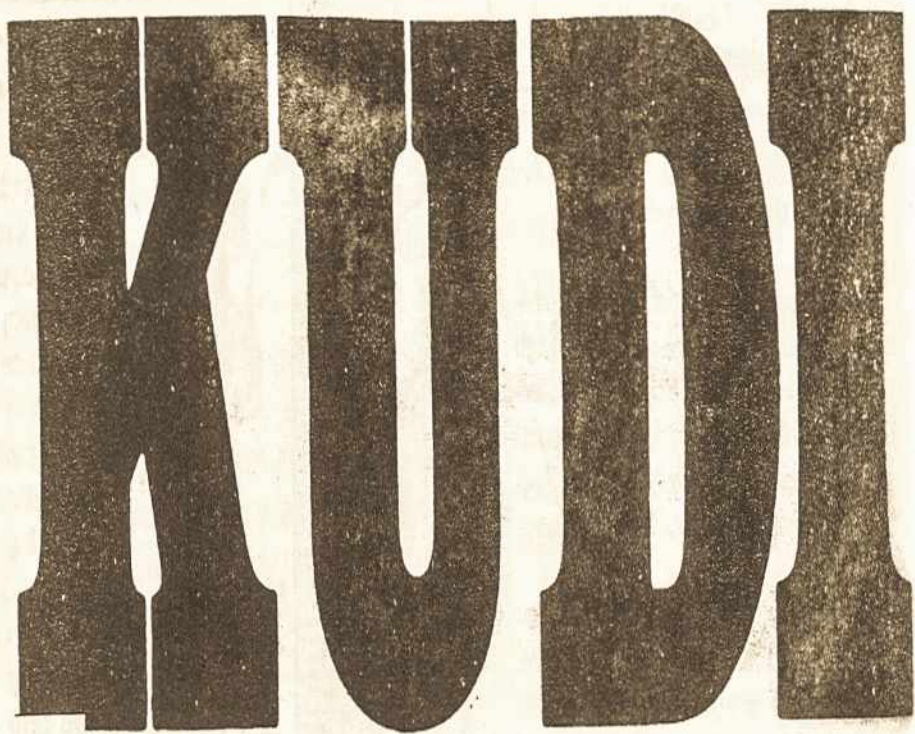
Su lietuvių finansine parama JAV Michigano universiteto leidykla leidžia ceko mokslininko Jiri Marvan veikalą „Modern Lithuanian Declension“ (moderniosios lietuvių kalbos linksniaivimas). „Draugas“ atsispausdino A. Zubrio pasikalbėjimą su J. Marvan, kuriame jis šitaip pasisakė apie lietuvių kalbą:

„Prahos kalbininkams buvo ir tebėra natūralu domėtis lietuvių kalba. Ir tai dėl to, kad nėra kitos kalbos, taip būdingos ir reikšmingos lingvistinėms studijoms, kaip lietuvių. Mokymasis šios kalbos yra trumpiausias ir lengviausias kelias pasiekti giliausios kalbotyrinės išvalgos, reikšmingos moderniajai lingvistikai“.

Jaunimo kongrese PLJS nariai daro pranešimus. Nuotr. V. Damijonaičio

Memórias de um

Entrevista a Lenildo Tabosa Pessoa

Em novembro de 1970, quando o navio soviético *Sovietskaia Litva* passava perto de uma embarcação da Guarda Costeira norte-americana, o rádio-operador Simas Kudirka saltou ao mar e nadou até o barco norte-americano, pedindo asilo.

O comandante do barco, contudo, devolveu-o aos russos e ele foi levado de volta à URSS e condenado a dez anos de trabalhos forçados, tendo passado por várias prisões e vários campos de concentração.

Entretanto, cresciam, no mundo inteiro, os protestos contra a negação do asilo político e contra sua prisão. O próprio governo norte-americano protestou junto ao soviético e a URSS, cedendo a essas pressões, terminou libertando Kudirka e autorizando sua saída para o Ocidente.

Há algum tempo ele passou por São Paulo, onde concedeu esta entrevista ao *Jornal da Tarde*.

Seu nome esteve muito em evidência na imprensa internacional, quando o sr. tentou conseguir asilo num navio norte-americano. Há quanto tempo o sr. estava pensando em fugir? Foi uma decisão momentânea, ou o sr. já havia preparado há algum tempo esta fuga?

Neste momento foi uma decisão momentânea, no momento de decidir. Seria como uma lava de uma montanha de fogo, de um vulcão, que eu estava preparando desde a ocupação de 1941 até o último momento.

Qual era sua função no navio soviético? Rádio-operador, ou operador de rádio.

E qual foi sua reação quando o comandante do navio norte-americano entregou o sr. de volta aos soviéticos?

Pedi uma faca e sabia o que ia fazer com ela. Pedi um revólver e também sabia o que ia fazer.

Não foi muito auspicioso, esse seu primeiro contato com o Ocidente...

Bom, mas percebi que o Ocidente é

superingênuo.

E quando o sr. foi entregue novamente ao comandante do navio soviético, já ficou preso, a partir daquele momento, no navio?

Desde o primeiro momento, quando fui entregue à União Soviética, já me foram colocadas algemas, fabricadas na Inglaterra.

E, ao chegar à União Soviética, o que aconteceu?

No mínimo, durante três meses, fui interrogado várias vezes para se estabelecer a traição à pátria soviética. Depois, fui condenado, num tribunal, a 10 anos de trabalhos forçados.

Em um campo de concentração?

Sim.

E qual foi o campo?

Um campo de concentração situado mais ou menos a 400 quilômetros de Moscou. Um ano fiquei lá. Depois de um ano, começamos a escrever cartas à Cruz Vermelha, ao presidente Nixon e a outras personalidades, para que fizessem algo pelos Direitos Humanos.

Quem começou a escrever?

Nós, os presos. Ai, depois, fomos deportados deste campo de concentração para outro a 20 quilômetros da Sibéria.

E como conseguiam que essas cartas saíssem do campo de concentração?

É um procedimento muito complicado, no Ocidente, as pessoas não podem imaginar o que quer dizer escrever uma carta nessas condições. Para formalizar uma breve carta, necessitávamos de um ou dois meses. Constantemente éramos observados por guardas, mesmo entre os presos, existem agentes que colaboram com o governo, com a NKVD, e podem trair. Tem-se de ter cuidado não só da parte externa, como da parte dos colegas.

A carta, uma petição, uma denúncia, um pedido são escritos num papel muito fino, por uma pessoa que tem muito boa vista para escrever as letras o menor possível. Depois, o papel é dobrado, enrolado, colocado num pacotinho de celofane, de papel impermeável, e daí se começa a procurar a maneira de contrabandeá-lo para fora. A melhor forma é por meio dos judeus. Como eles têm um país livre, têm maiores chances de fazer isso; ou por meio de um grande amigo, Andrei Sakharov, que também ajuda nesses casos.

E para chegar até Sakharov, que não está no campo? Para fazer essa carta sair do campo?

É uma coisa muito complicada e varia. Uma moça quis fazer isto, uma pessoa que foi fazer uma visita a um parente. Depois da

saída, tiraram-lhe a roupa e uma ginecologista revistou-a, para ver se ela levava algo. É muito complicado, mas a gente faz o que pode. Nós estamos decididos a morrer e, se já uma petição, se um pedido foram escritos, nós sabemos muito bem o que nos espera. Nós colocamos a cabeça debaixo da guilhotina da KGB, porém esperamos que o Ocidente, de alguma forma, ouvindo nossa voz, conheça o que realmente está sucedendo.

E quantas cartas o sr. conseguiu fazer sair durante esse tempo?

Pelo que sei, conseguimos despachar dessa forma três cartas.

Em quanto tempo?

Durante três anos e nove meses.

E depois desse campo, foi para qual?

Para o campo n.º 36. Quando os presos viram um colega muito maltratado, protestaram e não foram ao serviço, exigindo que a administração do campo destituisse o oficial que maltratara o preso.

E como era a vida neste campo de concentração? A que horas por exemplo, despertavam?

Não havia crematório. Depois da morte de Stálin, não há mais fuzilamentos diretos, nos paredões. Os agentes da KGB e os oficiais, são especialmente treinados nas escolas de destruição. São treinados para aprender como e de que forma melhor destruir. Anteriormente, funcionava a "fábrica" do revólver, a "fábrica" de mactança direta. Atualmente, trabalha por meio de psiquiatria ou injeções e com todos os outros meios para destruir ou dobrar a personalidade humana psicologicamente. Se, por exemplo, um lituano odeia um russo, no campo, ele vai dormir junto a um russo; se eu sou sadio fisicamente, vou ter uma cama embaixo de um que tem tuberculose, ou qualquer outra doença; se não fumo, vou ficar em cima de um fumador, porque a fumaça vai subir até mim. Há milhares de outras formas de torturar, como fome constante, sujeira, constante frio, umidade, cansativo e perigoso trabalho, nenhum auxílio da medicina.

Um médico no campo de concentração n.º 36, ao receber o pedido de auxílio de um doente cardíaco, respondeu: "Primeiro eu sou policial e depois médico."

Qual era o horário no campo?

Oito horas de trabalho, oficialmente.

Começando a que horas?

As 8 horas da manhã e terminando às 5h30 ou 6 horas. O segundo turno até 1 ou 2 da madrugada. Algumas pessoas também trabalhavam em terceiro turno.

ex-prisioneiro soviético

Que tipo de trabalho era feito dentro do campo?

No campo de concentração n.º 3, fabricávamos volantes para carros. É um grupo grande de 60 pessoas. E no outro grupo dezenas de pessoas faziam manivelas de carro.

E que carro era? Soviético?

Dizem que algumas partes são para a Ford, modelo Ford, mas não tenho certeza.

E quando terminava o trabalho havia uma espécie de recreio, descanso?

Todos faziam uma fila, passando do campo de trabalho para o campo de concentração. Faziam a revista e passávamos para a região onde habitávamos, aí jantávamos.

De que constavam as refeições?

A janta constava de mais ou menos 200 gramas de pão, algum tipo de purê, alguma coisa que misturam em forma de purê, consoante de água, sal e alguma coisa mais. Não sei dizer se propositalmente ou não, um peixe mal cheiroso e um pedacinho pequeno.

O sr. falou do "cardápio", digamos assim, do jantar. No almoço e no café da manhã, o que os presos comiam?

No almoço havia de quatro a cinco tipos de comida, durante a semana. Na maioria, havia o chucrute congelado, água, um pouco de arroz, uns grãos de um tipo de trigo e também alguma gordura. O segundo prato seria água e mais alguma coisa desses grãos e sal.

E em que quantidade?

A comida era suficiente?

Claro que não.

As pessoas que já estão lá há 20 ou 25 anos parecem esqueletos caminhando. O estômago já está tão destruído que não segura a comida. E também esses presos não seguram a urina. Os banheiros estão distantes normalmente 150 metros e lá sempre deixam uma lagoa de sangue. Aqueles que chegavam mais tarde, já viam o que os esperava dentro de poucos anos. Então, a idéia era morrer quanto antes, porém protestar antes de morrer. Os presos antigos não podiam protestar porque teria sido um suicídio. Alguns que tinham uma perna de pau, tinham maior dificuldade para ir, por exemplo, ao toalete. O toalete consistia de uma chapa de ferro, com seis buracos de um lado e seis buracos de outro. E, para dificultar o uso, eles colocavam dois tijolos, um muito perto do outro e o buraco era muito pequeno. Naturalmente, tudo isto fica congelado e para uma pessoa que está com uma perna só é muito difícil manter o equilíbrio. Lavar-se na água, lavar esse sangue dava uma impressão tremenda a gente que via isso.

E muito grande o número de mortes nesses campos?

Enquanto estive lá, um ano, morreram cerca de doze a quinze pessoas, num grupo de 550.

E lá no campo o sr. não tinha conhecimento da repercussão de seu caso no Ocidente, naturalmente.

Estávamos absolutamente isolados.

E como ocorreu sua libertação?

Totalmente de surpresa.

Quando, em 1975?

Em 23 de agosto de 1974.

Depois de quanto tempo de prisão?

Três anos e nove meses. Tinha sido colocado no cárcere de Vladimir. Daquela casa são dois os caminhos para a liberdade; ou o cemitério, ou o hospital psiquiátrico. O que aconteceu comigo, eu não sei, foi um milagre.

E como foi comunicado sua libertação?

O coronel do cárcere me comunicou.

E o sr. foi mandado imediatamente para o Exterior?

Não imediatamente. Demoraram dois meses e alguns dias.

Na prisão, ainda?

Fui libertado lá e fui para a Lituânia, para a casa de minha mãe. Não voltei para a minha cidade, porque tinha medo. Sabia de outros presos que quem passa anos na prisão, dificilmente voltaria para a sua casa.

Quando o sr. fugiu, sua esposa sabia que o senhor tinha esse plano?

Minha esposa nunca podia saber, porque eu não planejei. Nunca falei nisso. Além disso, tinha recebido um apartamento, que lá é uma coisa fora do comum. Tinha melhorado de condições muito ruins para condições muito boas. Tinha um quarto de dormir, uma "living", uma cozinha, um banheiro, tinha já água instalada e aquecimento. Sentia-me como Brezhnev. Antes vivia num barracão, com a esposa e crianças. Eram 12 famílias numa casa pequena, dividida em pequenos quartos, uma janela, quatro paredes e uma chave. A cozinha era aquecida com lenha ou com carvão. A água limpa da torneira estava a cerca de 50 metros de distância. O lavatório é uma bacia, uma casinha feita de madeira para cinco ou seis barracões. No inverno, fica congelado e no verão cheio de moscas. São 100 metros de distância. Eles não protestavam. Não queimavam os barcos.

E a saída para o Ocidente, como se deu?

Depois de umas preparações formais, formalidades, sai da Lituânia de trem, com o passaporte em ordem, tudo calmo. Fui para Moscou de trem. Lá encontrei-me com outros dissidentes soviéticos.

Por que o governo soviético permitiu a partida de sua família também?

A chave da saída foi a publicação, em todo o mundo livre, de minha história, em jornais e revistas. Minha mãe tinha nascido no Brooklyn. Duas coisas se juntaram. A pressão dos lituanos e a dos americanos de boa vontade. Reconheceram minha mãe como cidadã norte-americana e, automaticamente, o filho.

E o sr. teve a oportunidade de encontrar depois, no mundo livre, o comandante do navio que não lhe quis dar asilo?

Voltei ao mesmo navio e encontrei um capitão novo e um pessoal novo também e o rapaz que me jogou o salva-vidas.

O sr. disse, no começo da entrevista, que em seu primeiro contato o Ocidente lhe deu a impressão de ingenuidade. Por quê?

Primeiro, os ocidentais nasceram num país livre, os Estados Unidos ou qualquer outro país. Quem nasceu livre, tem todos os bens que garantem a liberdade, vai tudo de graça.

Os norte-americanos não estão absolutamente preparados para a vida, conhecendo a história dos outros povos. Pensam que os russos são gentis. Isso é errado e perigoso. Nós, lituanos, conhecemos o imperialismo russo há 700 anos. Esse conhecimento foi adquirido na base de lutas constantes, sofrimentos e Sibéria. Graças àquele mundo livre que está interessado somente nos problemas próprios.

Quando nós perdemos a liberdade, perdemos o próprio exército, a própria determinação, perdemos a liberdade tanto física como espiritual, perdemos a própria língua. E agora, além dos problemas próprios característicos de cada país, temos ainda a escravidão do imperialismo russo. Essa a maior dificuldade, o maior problema.

E qual sua reação diante da juventude, por exemplo, que, em países como o Brasil, luta para trazer para cá o socialismo?

Em todos os países, a juventude é sonhadora. A juventude, vendo algumas imperfeições, em cada país, incluindo o Brasil, fica ouvindo as histórias, os contos. Ouvem os professores de contos, aqueles que não conhecem absolutamente o que é socialismo e tanto menos o imperialismo russo bolchevista. Então, a juventude, em cada país, tem uma tendência para destruir, absolutamente sem conhecimento da história do país, do regime, da forma de governo, sem absolutamente saber o que quer dizer a palavra ditadura.

Acho que não é a juventude, porém os professores, os quais, sendo de dupla face, ou cegos, lendo a Constituição russa, ou algum texto de Marx, simplesmente querem formar um campo de concentração em cada país.

Quero dizer uma só coisa. Existem pobres em todo o mundo. A maioria é miserável, mas no sentido de miserável que não tem meios, o meio da cultura, meio ambiente. Entre eles, o bacilo do imperialismo soviético cresce muito bem. É a pobreza aquele meio de cultura a ele mais propício. Aqueles pobres que vi nas favelas, ao redor de São Paulo, não fazem revolução, mas moços e moças de classes que estão bem melhor, economicamente.

Agradeço muito sua entrevista

E eu agradeço muito pelo tempo que o sr. me deu e quero pedir mais uma coisa: em nome da liberdade — como é boa e bonita no Brasil! — tem-se que prestar atenção especialmente a pessoas como nós, ajudá-los a recuperar a nossa liberdade.

Salvando-nos, vocês vão salvar a vocês mesmos e ao Brasil. Não permitam que nos matem em silêncio, estejam atentos. Pelo amor de Deus, não acreditem no Cremlim

“Trabalha-se por meio da psiquiatria ou por injeções e outros meios para destruir a personalidade. Se um lituano odeia um russo, dorme com um russo. Se sou sadio, moro com um tuberculoso.”

“Há milhares de formas de torturar, como fome constante, sujeira, constante frio, umidade, cansativo e perigoso trabalho, e nenhuma assistência médica.”

“Salvando-nos, vocês vão salvar a vocês mesmos e ao Brasil. Não permitam que nos matem em silêncio, estejam atentos. Pelo amor de Deus, não acreditem no Cremlin.”

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

TOLIMIEJI KVAADRATAI

VEIDU Į JŪRA

(tęsinys iš praeito numerio)

Sykį tokia žinia linksma, kad trenkė miestan, net žmonės išsižiojo. Po to, kai rusai per radiją ir laikraščiuose paskelbė nušovę Amerikos lėktuvą viršum Baltijos, kažkas paleido kalbas, kad amerikoniai dabar viską apžiūrinėja, ir čia vieną naktį išsikels, ir rusų nė pėdsako nepaliks.

Pradžioje tai visiškai įtikinančiai atrodė. Jeigu Amerikos lėktuvai čia skraido, tai, matyt, mumis domisi, galvojame, ir mums jau atrodė, kad tikrai tie amerikoniai čia mus tuojau pat išlaisvins.

Bet po to praėjo laiko, ir nieko nauja neįvyko mūsų kasdieninėje pilkumoje. O visi laukė. Ir taip žmonių nuotaika nuo visokių gandų kildavo, tai vėl puldavo, sakytum, kaip ta jūra, tai patvindama, tai atslūgdama.

Ir šiaip sunkus jausmas buvo krante. Nei pamatysi, nei išgirsi nieko visame krašte. Tik, kai išplauki į vandenį, tarytum mažiau bejunti, kas dedasi, rodos, esi saugesnis. Ir, kai su Lionginu pasikalbame, girdi tikrai vėjas. O pasikalbame vis atviriau.

Kai jį pirmą kartą pamačiau liūdną, apsiniaukusį, vos tik buvome minutei pasilikę vieni, jis pasakė:

– Mano brolis suimtas.

Ką galėjau pasakyti? Aš žiūrėjau tolyn, jis žiūrėjo tolyn, mūsų laivas plaukė tolyn, bet jis grįš, parves mus atgal, ir niekuomet nežinosime, kada ateis valanda, kai apie mus sakys kuris nors mūsų artimųjų:

– Suėmė.

Mes žiūrėjome tolyn, ir staiga abu atsisukome ir pasižiūrėjome vienas į kitą. Ir abu žinojome, kad galvojome:

– Jeigu mes galėtume priplaukti aną laisvą Švedijos krantą.

Ir kitą kartą pamažu pradėjome kalbėti apie galimybes ir, rodos, pasidarė lengviau. Ir galvoti yra apie ką, ir sapne jau tik plauki į laisvę. Bet ta mūsų "Klaipėda 64" nekokia pasidarė, verkiant reikia remonto, tad, vieną kartą atplaukę, ir sakome valdžiai:

– Neplauksime daugiau su tokiu rėčiu. Visą laiką vienas turi sėdėti ir semti laukan vandenį. Nežinau, ar čia tinklas, pro kurį žuvys lenda, ar galingo krašto žvejybos laivas.

Mes jau galėjome taip kalbėti, nes buvome tapę darbininkais, su kuriais skaitosi. Mes buvome spartuoliai. Ir gavome ką tik iš generalinio remonto išleistą vokečių buvusį laivą "Samum" – 28 metrų ilgio, 6,5 m. pločio, 80 tonų talpos. Bokšte kadruoja raudona vėliava, viename laivo šone lenta su lietuviškuoju užrašu, kitame – rusiškai.

– Trūksta dar arabiškai, – sako kapitonas.

– Kokį gi velnią jis reiškia? – klausiu, ir kapitonas taria:

– Jeigu atsimenu gerai, karštą vėją, kartais užeinantį ir griauinantį viską, taip, kaip dabar pučia pas mus nuolatos, – priduria jis, ir eina, atidžiai apžiūrinėdamas savo naują turtą. Apžiūrinėju ir aš. Reikia pažinti gerai. Kas žino, galvoju, gal kartais šituo atliksime savo paskutinę kelionę.

Ir pamažu, vykdydami savo tolimus planus, abu su kapitonu išmokome viso, kas reikalinga vykdant savarankiškai laivą – ir tepalą paduoti mašinoms, ir varuoti, kai vienas darome vieną, antras kitą. O tuo tarpu žvejojame. Žvejojame, kaip apsėsti, ir sekasi mums baisiai gerai. Čia mus fotografuoja, čia filmuoja, ir kad rašo laikraščiai, kad jau giria, kad stato pavyzdžiu kitiems.

Ir kad kelia normą. 1950 metais pradžioje mums reikėjo pagauti per mėnesį 15 tonų žuvies, o 1951 m. pradžioje jau 30 tonų, gegužės mėnesį pakėlė iki 35. Žiemos mėnesiais, kada paprastai žvejybos derlius krenta, mums vistiek norma buvo 20 iki 25 tonos, tačiau mes, tarytum, varžybose, vistiek perviršydavom visus planus.

Jau nebegaudavau rublio po kišenę, o ramiai galėjau ne tik dėdei pasiūsti, bet pradėjau taupyti ir kostiumui įsigyti, o toks, kokio norėjau, kaštavo 3.000 rublių.

Bet iš namų liūdna žinia. 1951 m. balandžio mėn. atėjo iš valsčiaus, apmatavo žemę ir liepė pasikrauti mantą visiems, kurie dar nebuvo kolchoze, ir pranešė, jog po 7 val. išves. Visus įmaišė, ir nuo to laiko jau visi buvo kolchozuose. Taip ir pasibaigė visos viltys.

Nekoks tas "Lenino kelio" kolchozas buvo, ir jame sunkiai žmoneliams ėjosi.

SKAITYTOJAI RAŠO...

KALĖDINIS "M.L" NUMERIS labai gražiai išleistas, nežiūrint keletos korektūros klaidų. Matyti, redakcija turėjo labai daug darbo, kad suspėtų sudaryti, suredaguoti ir laiku atspausdinti net 24 puslapių (įskaitant priedą "Mūsų Lietuva" em portugals nr. 22 laikraštį). Nežiūrint, kad redakcijos atsisaukimas į skaitytojus dėl sveikinimo skelbimų Sv. Kalėdų ir Naujų Metų proga buvo truputį pavėluotai paskelbtas, vis tik daugelis skaitytojų tokius, gražius, techniškai sumontuotus sveikinimus pasiuntė, tuo paremdami "M.L" savaitraštį.

Kalėdiniam numerijei, kuris išėjo gruodžio 20 dieną, suskaičiau net 35 skelbimus, daugiausia sveikinimus Kalėdinio švenčių ir Naujų Metų proga. Tai labai gražus ir pagirtinas laikraščio skaitytojų ir jo remėjų gestas.

Būtų labai pageidautina, kad 1980 metų Sv. Kalėdų ir 1981 Naujų Metų proga "M.L" skaitytojai bei remėjai bent dvigubai daugiau paskelbtų tokių sveikinimų.

"M.L" Skaitytojas

Kad M.L. gražiau išėjo, su skelbimais ir sveikinimais, tai naujų bendradarbių nuopelnas. P. St. Vancevičius surado naujų skelbimų ir parūpino sveikinimų, p. Alfonsas Kublickas meniškai sustatė tuos skelbimus, o Maristela Žutautaitė sumontavo beveik visą numerį. P. Alfonsas D. Petraitis nupiešė specialų karikatūrų puslapį. Jam (senam bendradarbiui) ir visiems ML darbuotojams širdingas ačiū!

Redakcija

Sveikinu Kalėdų ir 1980 N. Metų proga. Geriausios Gimusiosios Meilės palaimos linkiu, tiek asmeniškai, tiek visiems gražiems ir gausiems Jūsų apaštalavimo darbams.

Džiaugiuos, kad išsigijote naują spausdinimo mašiną, pagerinote popierių. M.L. dabar visai padoriai atrodė, o redaktoriai sugeba gerai laužyti ir gan greit dar šviežias naujienas perduoti.

Sveikinu ir visus Jūsų bendradarbius, remėjus, kurių ne vienas mane gal dar atsimena.

Su meile ir malda,
Jūsų kun. Jonas Kidžys SJ

Cleveland,
1979. XII. 13

Visi čia, Romoje, džiaugiamės kaskart švaresniu, tobulesniu, patrauklesniu ML prisistatymu. Užtat sveikinam dabartinį reduktorių, administratorių, bendradarbius, remėjus ir visą Brazilijos Lietuvių Bendruomenę. Linkime, kad MŪSŲ LIETUVA, visų susipratusių tautiečių pagalba, išsimokėjusi susidariusias skolas, laisvai ir nepriklausomai šviestų ir spinduliuotų visos didžios Brazilijos lietuvių kolonijos naudai ir gerovei.

Šie tad mūsų linkėjimai NAUJŲJŲ 1980 METŲ proga.

Roma

Kun. Pranas Gavėnas

LIETUVIŲ SAJUNGOS-ALIANČA PASTOGĖJE

S-gos Krsp

SAJUNGOS - ALIANČA BAZARĄ APLANKIUS

Lietuvių - Alianča, Moterų Sekcijos triūsu, suorganizuotas bazaras praėjo gražiai ir sėkmingai. Virš 400 įvairių ir vertingų kolonijos lietuvių moterų suaukotų ir pačios Sajungos Moterų sekcijos pagamintų fantų meniškas ir dailus išdėstymas traukė akį ne tik grožėtis mūsų moterų darbštumu ir sugebėjimu tvarkingai ir organizuotai pasirodyti publikai, bet viliojo kiekvieno žvilgsnį, įsigyti sau, ar savo artimiesiems vertingą dovanėlę atminčiai. Bazaras tęsėsi dvi dienas - gruodžio 1-ą ir 2-ą dieną. Kad ir ne per didžiausias buvo lankytojų skaičius, bet vis dėl to, per dvi dienas buvo išgraibstyti beveik visi pardavimui skirti daiktai. Iš to, žinoma, gauta ne mažai pajamų, kurios iš anksto Valdybos buvo skiriamos šalpos reikalam. Surinkta iš viso Cr\$19.464. Bazaro rengėjos - Moterų sekcija - prašo korespondento viešai padėkoti, per šias eilutes, prisidėjusiems darbu ir dovanomis prie šio paruošimo ir jo tinkamo pasirodymo, o taip pat išreiškia padėką ir tiems, kurie savo apsilankymu pagerbė rengėjas ir jų pastangas, įvertindami visuomeninį darbą lietuviškomis akimis ir jausmais.

Sutikome 1980 Metus

Ir šiais metais sąjungiečiai susirinko sutikti Naujuosius, 1980-tuosius Metus, gražiai Nemuno Ansamblio jaunuolių išpuoštoje Sajungos salėje. Linksmautojų buvo apie šimtinę. Visi leido senuosius metus užkandžiaudami. užgerdami, linksmindamiesi iki valios ir linkėdami vieni kitiems laimingų Naujų 1980 Metų iki aštuonesdešimtosios dekadės ryto. Kadangi tą rytą peržengė dar vienus amžiaus metus S-gos Pirminkas J. Antanaitis ir patarėja Elena Pavilionienė, svečiai entuziastiškai jiems sudainavo ilgiausių metų.

Sveikino sąjungiečius

Naujų Metų proga daug sveikinimų sąjungiečiai susilaukė nuo savo tautiečių, bičiulių, organizacijų atstovų ir artimųjų mūsų organizacijai asmenų, linkėdami geriausios sėkmės 1980-tais metais. Ypatingai malonius sveikinimus susilaukė Sąjunga, ir ypač Moterų sekcija, nuo Fundação Antonio Prudente ligoninės direktorės Carmen A. D. Prudente. Už sveikinimus visiems nuoširdžiai dėkojame ir to paties trokštame savo prieteliams.

TOLIMIEJI KVADRATAI

Jam priklausė didžiama mūsų kaimo gyventojų. Bet prieš 1951-uosius metus čia įvyko dalykas, kuris visiems ateinantiems metams sudrumstė nuotaiką. 1950 m. gruodžio 29 d. paprastu Žemaitijos vieškeliu iš "Lenino keliu" kolchozo į miestelio kapines iškeliavo Kostas Valančius.

Jis mirė iš bado. Kolchozo brigadierius, atėjęs jo ieškoti nubausti, nes jis tris dienas iš eilės nebuvo pasirodęs darbe, randa jį sukniubusį priemenėje. Pamėlynavusį, su žiurkių nugrauzta nosimi. Valančius dabar tikrai jau kolchozo pareigūno nebijojo. Pasibaigusi buvo visa jo šio gyvenimo kova.

Nepriklausomybės laikais jis turėjo 7 ha žemės. Žmona pasimirė per bolševikų pirmąją okupaciją, sūnus paimtas į kariuomenę, o jis, kaip ir kiti kaimo ūkininkai, bemokėdamas bolševikų jam uždėtus mokesčius ir pyliavas, neišlaikė savo žemelės, ir 1949 m. pradžioje turėjo prisirašyti į kolchozą.

Iš kolchozo mažai tegaudamas už darbadienius ir, būdamas nejauno amžiaus, neištvėrė. Pirmiau dar nueidavo pas vieną, tai kitą kaimyną, pasiprašinėdamas valgyti, bet paskui, matyt, jau ir jam atsibodo šitaip ubagauti, pirma pačiam savo šeimą ir ūkį turėjus.

(Bus daugiau)

20 tūkstančių kovai su vėžio liga

Jau kelinti metai, kai Sąjunga-Alianča, tarpininkaujant Legião Brasileira de Assistência, išdalina Moterų sekcijos pagamintų rūbų neturtingųjų šeimų vaikams. Tas visada būdavo daroma Kalėdų švenčių ir Naujų metų proga. Šiais metais, be rūbų, sąmatoje buvo numatyta šalpos reikalam duoti ir pinigais. Stambiausia pinigine šalpa buvo įteikta Fundação Antônio Prudente ligoninei, kovai su vėžiu, sumoje Cr.\$20.000,00. Sąjungos-Alianča Valdybos įgaliota Moterų sekcijos grupė, - Anielė Dutkienė, Albina Ambrozevičienė, Helena Pupelienė ir Pranciška Garškienė, - asmeniškai įteikė ligoninės direktorei, Carmen A. Prudente, čekį ir raštą su valdybos nutarimu. Ligoninės direktorė gavusi šventinę dovaną, padėkojo Sąjungai-Alianča raštu, kurį žemiau spausdiname.

FUNDAÇÃO ANTÔNIO PRUDENTE

Rede Feminina Central de Combate ao Cancer do Estado de São Paulo, Filiada à Rede Feminina Nacional de Combate ao Cancer. Instituto Central.

São Paulo, 12 de Dezembro de 1979

Sra. Aniele Dutkus, Secretaria da

ALIANÇA LITUANO BRASILEIRA DE BENEFICÊNCIA E ASSISTÊNCIA SOCIAL, Rua Lituânia, 67-São Paulo-SP
Prezada Senhora:

Acabamos de receber de um grupo simpático da Aliança Lituano Brasileira de Beneficência e Assistência Social um generoso donativo de Cr.\$ 20.000,00 (Vinte mil cruzeiros), para as obras assistenciais da FUNDAÇÃO ANTÔNIO PRUDENTE, através da nossa Rede Feminina de Combate ao Cancer. Juntamos a este o respectivo recibo e apresentamos os agradecimentos como vidos pela valiosa colaboração e solidariedade dessa benemérita Organização. Cumprimos muito cordiais e agradecidos.

Carmen Annes Dias Prudente - 2ª vice-Presidente

Visuotinis Sąjungos narių susirinkimas

Pagal Sąjungos-Alianča Statutus, visuotiniai narių susirinkimai šaukiami kas metai antroje sausio mėnesio pusėje. Šiais metais susirinkimas šaukiamas sausio mėn. 27 d., sekmadienį, 4 val. po pietų. Tą dieną nariai turi atsisakyti savų tgių išvykos ir, dalyvaudami susirinkime, iš arti patirti Sąjungos-Alianča veiklą.

Chicago, 17 gruodžio 1979

Gerb. p. Redaktoriau

IV PLJ Kongreso Finansų Komiteto vardu dėkoju Jums už visuomenės informavimą apie Kongreso ruošos darbus, jo eigą ir atsiekimus.

Komitetas įvertindamas Jūsų paramą paskyrė Jums 50 dolerių piniginę dovaną.

Sveikindamas Jus Kalėdų švenčių proga linkiu Jums visokeriopos sėkmės Naujuose Metuose.

Mečys Šilkaitis
Išdininkas

Širdingai dėkoju už mūsų darbo įvertinimą ir už piniginę 50 dol. dovaną,

Kun. Petras Rukšys SDB

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. JONO BOSCO MÉNUO IR ŠVENTĖ

Sausio mėnuo yra skiriamas ypatingam "Jaunimo Tėvo ir Mokytojo" prisiminimui.

Pati liturginė šventė yra nustatyta sausio 31 dieną, tačiau V. Zelinoj ir Mookoj Šventojo paminėjimas įvyks paskutinį mėnesio sekmadienį, Sausio (Janeiro) 27 dieną. Jaunimas ir visi saleziečių buvę mokiniai bei mokinės, bendradarbiai ir bičiuliai maloniai kviečiami dalyvauti to sekmadienio lietuviškose pamaldose: 8-tą val. — Mookoje, 11-tą val. — V. Zelinoje.

Lietuviai Saleziečiai

LIONGINAS IR MIRNA BRASLAUSKAITĖ GAIGALAI, kartu su giminingų šeimų gausiais dalyviais, prasmingai užbaigė 1979 metus ir viltingai įžengė į 1980-tuosius.

Jie pasikvietė į savo namus Kun. Petrą Urbaitį "padėkos Votyvinėms Mišioms".

Kadangi abi šeimos yra tautiniai ir religiniai susipratę bei muzikalios — buvo tikrai gražios pamaldos, su atrinktomis giesmėmis, bendru atsakinėjimu ir progai pritaikinta malda, Mirnos ir Liongino sustatyta ir pravesta.

Tai ne taip lengvai galimas, bet labai prasmingas ir sektinas ryžtas ir įvykis šeimoje — ypač Naujų Metų ar kitų ypatingų socialinių ir šeimyninių švenčių atvejais.

KALĖDŲ DVASIOJE

Kalėdų ir Naujų Metų proga, buvo gautas laiškutis ir ne taip dažnas prašymas.

"Gerbiamieji Tėveliai, prašau paaukoti Šv. Mišias ne vien už tuos, kurie gyvendami man buvo prieteliai, bet ir už tuos, kurie man buvo neprieteliai"...

Melstis už visus, bet neužmiršti ir priešų; linkėti blogiems atsivertimo ir laimės — laike ir amžinybėje — tai paties Dieviškojo Išganytojo ir jo pirmojo kankinio — Šv. Stepono — testamentiniai žodžiai.

Tie stebėtino didžiadvasiškumo jausmai teuzvaldo ir visų mūsų mintis ir širdis ir ne vien tik didžiųjų švenčių metu.

"PETRAS PERKUMAS" knyga skirta jaunimui ir visiems geros valios lietuviams, jau atkeliauja laivu Brazilijon.

Knygos skaičius ribotas ir būtų gera iš anksto žinoti — vardus ir adresus — norinčių knygą gauti.

NAUJA MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ VALDYBA

Gruodžio mėn. 16 dieną įvyko ateitininkų susirinkimas. Buvo apsvastyta praėjusių metų veikla. Besvarstant paaiškėjo, neturint iš anksto nustatytos dienos, sunku surasti datą susirinkimams. Nutarta šiais metais tiek studentų, tiek moksleivių susirinkimus daryti kas mėnesį iš anksto numatytą sekmadienį. Pirmasis šių metų susirinkimas bus vasario mėnesį. Sausio mėnesį nutarta padaryti trumpą stovyklą. Nutarta taip pat rengti jaunimo šventę, kuri bus greičiausia rugsėjo mėnesį.

Moksleiviai Ateitininkai išrinko valdybą 1980 metams. Pirm. Milda Remenčiūtė, vice-pirm. ir išdininkas Douglas Saldis ir sekretorius Stasys Žutautas.

SUTUOKTUVIŲ JUBILIEJUS

Edvardas ir Anele Alaburbai atšventė, gruodžio 31 d., Sidabro Sutuoktųjų Jubilėju. Savo namuose priėmė gražų būrį gyminių ir bičiulių ir kartu sutiko Naujus Metus. Prel. Pijus Ragažinskas atnaujino ištikimybės pažadus.

EKSKURSIJŲ Į MANAUS

"M.L." skaitytojai ir rėmėjai, ČESLOVAS ir MARIJA JAKIŪNAI, ir STASĖ VILUTIENĖ, š.m. sausio 7 dieną, Portugalų laivu "Funchal" išvyko su ekskursija į Amazonas estado sostinę Manaus.

Šis ekskursinis laivas, pakeliui sustos Rio de Janeiro, São Salvador, Fortaleza, Belém ir kituose uostuose. Ekskursantai grįš į Santos uostą sausio 30 dieną. "M.L." linki jiems laimingos kelionės!

COSTUREIRA

Precisa-se: para Maquina Singer, Oficina de Japones e Casacos. Maquinistas Singeristas.

Rua Zanzibar, 1021 - Fone: 266-6808
Casa Verde

MŪSŲ MIRUSIEJI

VERONIKA VILKAČINSKIENĖ-IVANAUSKAITĖ mirė gruodžio 31 d. po sunkios ir ilgios ligos, sulaukusi 69 metų.

Velionė buvo gimusi Kaune ir 1926 m. atvyko Brazilijon. Daug metų dirbo V. Retire siuvelykloj, paskui su šeima persikėlė gyventi į C. Verde, kur toliau siuvo namie. Kojos operacija buvo daryta keletą kartų, bet nieko nepadėjo ir paskutiniu laiku buvo praradusi jau abi kojas.

Buvo palaidota Cachoeirinha kapuose. 7-os dienos Mišios buvo sausio 6 d. Šv. Jono bažnyčioje C. Verdėj. Paliko vyrą Antaną ir sūnų Vladą.

Sausio 5 d. Santa Paula Ligoninėj mirė ONA NAVIKIENĖ 75 metų amžiaus. Velionė buvo kilusi iš Ukmergės ir Brazilijon atvyko 1929 m. ir gyveno B. Retire. Paskutiniu laiku gyveno V. Guilherme.

Ant laidotuvių susirinko daug lietuvių iš visų apylinkių: V. Anastácio, C. Verde, St. André, V. Zelina. Kun. P. Rukšys laikė Mišias namuose — corpore presente ir palydėjo iki paskutinės poilsio vietos Cachoeirinha kapuose.

7-os dienos Mišios bus penktadienį sausio 11 d. S. Sebastião bažnyčioje (Av. Joaquim Ramalho) 19,30 val.

Paliko sūnų Julijų, dukrą Sofiją ir marčią Florą su vaikais Carlos Henrique, Ana Maria, Maria da Penha, Lucia ir Pauliuku.

INŽ. VYTAS BUTKEVIČIUS mirė sausio 4 d. Ana Nery ligoninėj sulaukęs 57 m. Pašarvotas V. Zelinoj Šv. Juozapo bažnyčioj ir šeštadienį nuvežtas į V. Alpinos krematoriją sudeginimui.

Velionis iš Lietuvos atvyko po karo 1948 m., gyveno V. Zelinoj ir dirbo kaip inžinierius. Buvo ramaus būdo ir paslaugus žmogus, priklausė PLIAS - Brazilijos skyriui.

Paliko žmoną Oną, sūnų Algirdą su žmona Alsinca ir anūku Algirdu ir sūnų Claudijų.

Septintos dienos Mišios bus ketvirtadienį sausio 10 d. 20 val. V. Zelinoj.

Estamparia e Forjaria Lapa Ltda.

LITO (JOSÉ MANOEL A. CAOGA)

RUA DNEPER, 310-A - FONE: 261-1659 - LAPA - SÃO PAULO

Dra. HELGA HERING

MEDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquiza, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

MŪSŲ ŽINIOS

NAUJŲ METŲ sutikimas Dr. J. Basanavičius vardo salėje įvyko gruodžio 31 d., kurį surengė Vila Anastácio liet. mokyklos rėmėjų būrelis. Dalyvavo apie 100 žmonių, kurių tarpė buvo taip, pat rusiškos vodkos Šputnik fabrikantas Vitor Prokopowitsch su žmona, padovanojęs du litru jo pagamintos degtinės. Vilaanastaziečiai Naujus Metus sutiko labai jaukioje nuotaikoje. Sausio 1, tai yra Naujų Metų dieną, buvo suorganizuoti pietūs ir naujas pasilinksminimas, kuris užsitęsė iki 10 val. vakaro.

ŠVENTIŠKI SVEIKINIMAI, LINKĖJIMAI, DOVANOS

Vienišesni seneliai, ligoniai, našlės, našlaičiai — labiau už kitus įvertina ir džiaugiasi jų atsiminimu, aplankymu, betkokiom šventiškomis simbolinėmis dovanėlėmis.

Čia norima ne aprašyti, bet — kol kas — tik išsirtati, kad plačioje S. Paulo lietuvių kolonijoje ir šiuo tarpolaičiu būta ir privačios ir organizuotos tos artimo meilės išraiškos.

Atsilankymais ir dovanų išnešiojimu ypač daug pasidarbavo "Katalikių Moterų Draugija" ir įvairių rajonų parapijiniai "Labdaros Būreliai". Sąjunga-Alianča" taip pat dosniai paskyrė Cr\$.6.000, 00 "Kalėdų Senelio dovanoms" — Kun. Petro Urbaičio nuožiūra išdalintoms.

Puiku prisiminti mūsų meilės reikalingus tautiečius retkartine proga. tačiau jaučiamas reikalas juos — bent kaikiuriuos — pastoviau lankyti ir šelpti.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML.:

MELIŪNAS Stasys	1.000 Cr.
" (už 1979m)	250 "
ŠLEPETYS Algimantas	1.000 "
RALICKAS Feliksas	1.000 "
JŪRAITIS Rimgaudas ir Rymantė	1.000 "
KATAUSKIENĖ Adelė (už 1976-80 m.)	1.500 "
ŠIMONIS Petras	600 "
16 VASARIO Gimnazija	600 "
ŠALPOS DRAUGIJA Vokietijoje	600 "
PIPIRAS Povilas	500 "
VASILIAUSKAITĖ Albina	500 "
KAZLAUSKAS Kazys	500 "
JURGUTIS Vladas ir Stasė	500 "
MAZURKEVIČIENĖ Marija	500 "
MITRULIENĖ Celia	500 "
SERBENTA Antanas	500 "
SERBENTAITĖ Ona	500 "
PAUKŠTYS Jonas	500 "
SVOLKINIENĖ Antanina	500 "
KAVALIŪNAS Jurgis	500 "
VOSYLIENĖ Petronėlė	500 "
GRIŠONIENĖ Liucija	500 "
GOLSKIS Antanas	500 "
JOČYS Apolinaras (už 1977-9 m.)	500 "
KLEIZIENĖ Monika	400 "
Kun. MILIUS Antanas	350 "
RIMKEVIČIUS Kazys	350 "
GIRČIENĖ Teklė	300 "
JOTEIKAITĖ Angelė	300 "
NARUŠIS Stepas ir Salė	300 "
SAKAVIČIUS Pranas ir Lidija	300 "
LAURINAVIČIENĖ Stasė	300 "

ANDRIUŠKA Pranas	300 "
AGLINSKIENĖ Izabelė	300 "
PLEČKAITYTĖ Ona	300 "
VOSYLIUS Antanas	300 "
ŠLEPETYS Zigmąs	300 "
ŽAIDYS Jonas	300 "
BALTRŪNAS Lionginas	300 "
BUTIERIUS PRAGA Monika	300 "
PILIPAVIČIUS Sofija	300 "
PILIPAVIČIUS Sergio	300 "
PILIPAVIČIŪTĖ Torrey Chabrand Vanda	300 "
GORAUSKIENĖ Marija	300 "
GIMBUTIS Stasys	300 "
MECELIS Bronius	300 "
GODLIAUSKAS Vladas	300 "
ŠIMKUS Kazys	300 "
MARTINAITIS Bronius	300 "
MAKUŠEVIČIUS Jonas	300 "
BACEVIČIUS Kazys	300 "
TERVYDIS Stasys	300 "
POLIKAITIENĖ Ona	300 "
JOVAIŠAS Viktoras	300 "
VIDMANTIENĖ Antonija	300 "
STALBA Mykolas	300 "
VAIČIULIONIS Jurgis	300 "
KARVELIS Jonas	300 "
PETRAITIS Jonas Ernestas	300 "
GUDAVIČIENĖ Antanina	300 "
KAMINSKAS Aleksandra	300 "
CELESCUECKI Herkulas	300 Cr.
KAZLAUSKAS Kazys (už 1979 m.)	250 "
NARKEVIČIUS Izidorius (už 1979 m.)	250 "
KUPSTAITIENĖ Irena (už 1979 m.)	250 "
SVOLKINAS Vladas (už 1979m)	220 "
SURVILIENĖ Magdalena	" 210 "

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

RELOJOARIA "MAUÁ"

Relógios - Jóias - Despertadores - Bijouterias - Artigos Fotográficos
Rádios - Gravadores - Canetas - Isqueiros - Pulseiras - Artigos para presentes em geral e os melhores preços da cidade.

CONSERTOS EM GERAL COM GARANTIA — OFICINA PRÓPRIA

Rua Mauá, 422

Fone: 227-1014

São Paulo

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

FESTEJE COM VODKA

SPUTNIK®

TRI-REFINADA

BUSSKAYA

OSOBAYA

VODKA

Elaborada por: Industria de Bebidas SPUTNIK de Viktor Prokopowitsch

Rua Clemente Ferreira, 142 - São Paulo - SP

Reg. M.A. nº 351.000.321 - Reg. P.A.V.S. nº 462-R

C.G.C.M.F. nº 43.870.591/001 - Indústria Brasileira

100% CEREAL

PEDIDOS PELO FONE: 266-4680

MŪSŲ ŽINIOS

DU GIMTADIENIAI

Per pat Kalėdų dieną, du broliukai PUTVINSKAI, Reinaldas ir Robertas, šventė savo gimtadienį. Nėra jie nei dvy-nukai nei gimę tą pačią dieną: Reinaldas, pasižymėjęs "Nemuno" ansamblio akor-deonistas ir jau barzdotas inžinierius, gi-mė 1956 m. gruodžio 26 d., o Robertas, baigęs gimnaziją, linksmo ir paslaugaus būdo berniukas, gimė 1965 m. gruodžio 15 d. Esant Kalėdoms didžiausia gruodžio mėnesio šventė, šeima yra įvedusi gražią tradiciją švęsti abiejų berniukų gimtadienį paties Kristaus gimtadienio proga. Tam ji nepagaili nei darbo, nei dosnumo, nei išlaidų: iš tikro naujuose pp. Putvinskių namuose Pirituboje, ma-tėsi sukviesta beveik ištisa V. Anastasio lietuvių "Kompanija" ir jai iškeltos pui-kios vaišės. Prie progos buvo paminėtas taip pat p. P. Žarkausko, p. A. Petraičio ir p. Č. Jakiūno gimtadienis. Diena nebu-

vo labai graži, bet visus linksmino didžių Švenčių nuotaika ir įregistruota Reinaldo akordeono muzika.

Dalyvis

MOKSLĄ BAIGUSIEJI

Žurnalistė Cecilia Pires, BLB. pirmi-ninko Jono ir Veros Tatarūnų duktė baigė sociologijos fakultetą. Kristina Alaburda baigė anglų kalbos vertėjos kursą, Univ. Católica. Šio mė-nesio 18 d. išvyksta į Londoną tobu-linti mokslą.

Valdemaras Sladkevičius baigė Maken-zye Universiteto Mechanikos fakulte-tą ir gavo inžinieriaus diplomą. Diplo-mų įteikimas (formatura) įvyko p.m. gruodžio 28 d. Anhembi auditorijoje. Valdemaras su tėvais gyvena Vila Gus-tavo rajone, São Paulo mieste. Jis yra anūkas (vaikaitis) Vaclovo ir Teofilės Sladkevičių. Valdemaro senelis, Vaclo-vas, miręs 1953 metais, lietuvių kolo-nijoje buvo žinomas kaip geras akorde-onistas, kuris dažnai grodavo su kitais lietuviais muzikantais, ietuviškuose va-karėliuose ir parengimuose.

SANDRA REGINA SALDYTĖ

BLJS valdybos narė baigė Santo Amaro odontologijos fakultetą — Religinės iš-kilmės ir diplomų įteikimas įvyko AN-HEMBI kongresų rūmuose sausio 3 d. 20 val. Laukiame daugiau žinių.

CLAUDIA MARCIA ŠAPOLAITĖ,

14-kos metų Liceo Coração de Jesus mo-kinė, laimėjo tos mokyklos stipendiją. Konkurse ji užėmė trečią vietą. Claudia yra taip pat gabi matematikė ir dalyva-vo tarp-mokyklinė "Matematikos Mare-tonoj". Jos mokykla laimėjo pirmą vie-tą — aukso medalį.

Jonas ir Marlene Šapolai, — Claudijos tėvai — turi didelę siuvyklą C. Verdėj. Jie skundžiasi, kad dabar niekas nenori dirbti, kaip kitados dirbdavo jie ir kiti lietuviai Bom Retire.

estamel.s.p.

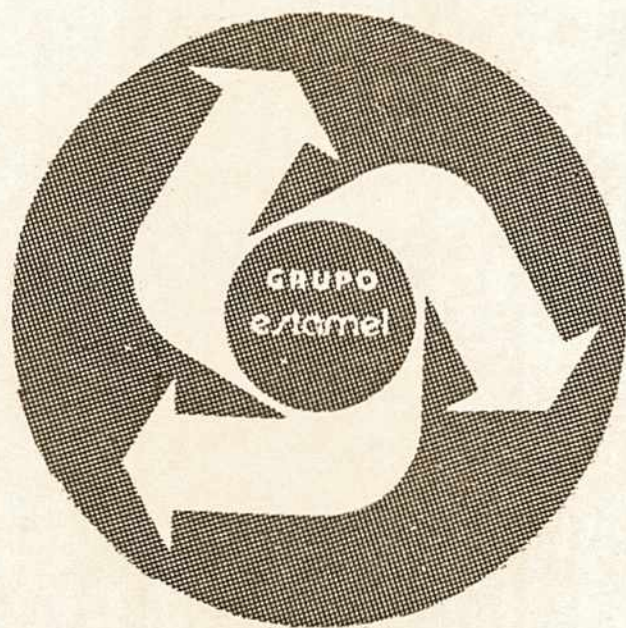
a empresa que entende de embalagens

estamel.s.p.

a empresa que entende de embalagens

estamel.s.p.

a empresa que entende de embalagens

Proprietários - Savininkai

ESTANISLAU MELIUNAS

HELENA MELIUNAS

ESTANISLAU MELIUNAS JUNIOR

MILDA MIKALKENAS

estamel.s.p.
estamel-rio estamel-sul
empresas que entendem de embalagens

Caixas de Papelão Ondulado - EMBACOLOR

Caixas de Papelão Microondulado - MYCROPACK

Caixas de Papelão Microondulado - ECONOPACK

IMPRESSAO OFF-SET

Empresa pioneira na América do Sul

S.P. Rua Dr. Moyses Kahan, 70 - CEP 01139 - Telex (011) 30894 EETL BR - Tel.: 826-1511 - End. Telegr. MELIUNAS - S. Paulo
R.J. Rua Buenos Aires, 2 - cj. 401 - CEP 20.070 - Tels.: 252-7702 e 221-6729 - Rio de Janeiro
R.S. Rua Ramiro Barcelos, 1.172 - Lj. 118 - CEP 90.000 - Telex (051) 1430 ESLR BR - Tel.: 25-4572 - Porto Alegre

SPAUDOS VAJUS

PIRMUTINĖ STEIGĖJA

Spaudos vajaus trajektorijoj, ML privalo padėkoti keletai "Globėjų", aukojusių po 5 tūkstančius kruzeirų už spaudos mašiną, nedaugeliui "Rémėjų", aukojusių po 3 tūkstančius, vienam kitam "Bendradarbiui", įmokėjusiam po du tūkstančius, visai eilei "Garbės Aukotojų", davusių po tūkstantį ir daugeliui prisidėjusių smulkesne auka. Ko iki šioliai trūko tai "Fundatorių arba Steigėjų", kurie ryžtųsi paaukoti 10.000 kruzeirų. Pati pirmutinė išdrįsusi kaip tik per Kūčias įteikti šitokią auką, buvo kukli žymaus fotografo Kazio Vosylius našlė, Ateitininkų steigėjo dr. Elizejaus Draugelio ir dail. Galdiko žmonos sesuo, Petronėlė Draugelytė Vosylienė, gyvenanti Campinas. Uoli "Mūsų Lietuvos" skaitytoja, 80 metų senutė, sakosi norinti dar daugiau prisidėti, nes susirūpinusi, kad mokėjimo terminas už mašiną jau visai čia pat. Jos ir visų kitų taurių lietuvių pavyzdys, kurie kiekvienas pagal savo išgales daugiau ar mažiau prie spaudos vajaus prisidėjo, tepaskatina ir kitus į solidarumą lietuviybės reikaluose.

Čia dar būtų pravartu iškelti vieną gražią lietuvišką tradiciją, paplitusią įvairių kraštų kolonijose: tautiečiai, kurie mylėjo ir rėmė kokią nors lietuvišką instituciją, o paskui iškelia į amžinybę, nėra laikomi atitrūkusiais, bet visuomet gyvais ir veikliais tos institucijos nariais, kadangi giminės ir organizacijos, ypač Mišių, metinių bei minėjimų proga, jų vardu remia ir toliau tą instituciją. Kaip būtų gražu, jeigu tokios asmenybės kaip Juozas Matelionis, Motiejus Tamaliūnas, Liuda Majienė, Zenonas Bačelis. T. Jonas Bružikas, kun. Kazys Miliauskas ir daugelis kitų ML žymūnų, viena ar kita proga, giminių bei organizacijų pastangomis būtų padaromi laikraščio fundatoriais, rėmėjais, globėjais, bendradarbiais ir pan. Jų atmintis liktų atgaivinta, o jų veikla ir patriotizmas tęstųsi ir toliau kaip nusileidusios, bet neužgesusios saulės žara.

ML Administracija

ATOSTOGOS LITUANIKOJ

Maloniai galite praleisti atostogas ar savaitgalį Atibajoje-Lituanikoje.

Prieš važiuodami kur nors į Hotel Fazenda, palyginkite mūsų kainas.

Informacijos ir rezervas:

D. Angelika, Tel. 251.31.35 arba
Dédé Juozas, Tel. 63-59-75.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAI yra:

JANINA ir HENRIKAS VALAVIČIAI

Šiem didiems lietuviškos spaudos palaikytojams, auklėtojams ir patriotams ML kolektyvas reiškia pasigėrėjimą ir gilią padėką.

SPAUDOS MAŠINAI AUKOJO

VOSYLIENĖ Draugelytė	
Petronėlė	11.000 Cr.
ŠLEPETYS Algimantas	2.000 "
Dr. MILIUS Antanas	1.000 "
GOLSKIS Antanas	1.000 "
ŠUKYS Pranas	1.000 "
PAUKŠTYS Jonas	500 "

JAUNIMO STOVYKLA

bus nuo sausio 30 iki vasario 3 dienos Lituanikoje. Dalyvauti gali visi lietuviškai suprantantys jaunuoliai. Rengia Sao Paulo ateitininkai.

UŽSIRAŠYKITE IŠ ANKSTO AUKSINĖ VEDYBŲ SUKAKTIS (Pq. das Nações)

Juozas ir Teresė Pranckevičiai, pirmąją Naujųjų Metų dieną, šešių dukrų ir dviejų sūnų šeimynų bei visos savo šakotos giminystės supami, Šv. Mišiom, Kun. P. Urbaičio atlaikytom jų namuose, gražiai paminėjo savo 50-ties metų Vedybų Jubiliejų.

Dieve duok, mieliems Jubiliatams Juozui ir Teresei, sulaukti 60-ųjų vedybinio gyvenimo metų, su padagėjusiais anūkais ir proanūkais. Dabar vienu jau yra 18, antrų 4, o per Deimantinį „Jubiliejų“ kas gali atspėti kiek daugiau širdžių džiaugsis tąja ypatinga švente?

NAUJŲ METŲ SUTIKIMAS VILA ZELINOJE

Jau tradiciniu tapęs Naujų Metų Sutikimas Seselių Pranciškiečių Salėje, organizuotas Šv. Juozapo Bendromenės, praėjo su ne eiliniu pasisekimu.

Pakvietimų buvo parduota 156. Priskaitant dirbančius, dalyvių buvo apie 180. Nuotaikos pakėlimui daug prisidėjo didesnės grupės jaunimo: Skautų, Rutelės ir Volungės. Tarp nuotaikingų šokių, jaunimas dainavo lietuviškas dainas.

Dvyliką valandą su naujais metais svečius pasveikino bendruomenės pirmininkas J. Šeškevičius. Tiek muzika, tiek vaišėmis svečiai buvo labai patenkinti. Svečių buvo mažiau negu pernai. Manoma, kad tas įvyko dėl ilgo savaitgalio. Šv. Juozapo Bendruomenės Valdyba nuo širdžių dėkoja visiems parengimo talkininkams. Ypatinga padėka priklauso šeimimininkams.

SUSIRINKIMAS

Sausio mėn. 20 d., tuoj po sumos, Jaunimo Namuose V. Zelinoje, šaukiamas Šv. Juozapo Vyrų Brolijos visuotinis narių susirinkimas. Bus praversti naujos Valdybos rinkimai ir duodama veiklos apyskaita. Narių dalyvavimas — būtinas.

Šv. J. V. B. Valdyba

PAIEŠKOJIMAI

Ona Matiukienė-Staškevičiūtė ir dukrė Elena Matiukaitė kilusios iš Žeimių kaimo, Kamajų apylinkės, Rokiškio rajono prašo atsiliiepti tetą MARCELĘ MOCKUVIENĘ-STASKEVIČIŪTĘ ir dukrą ELENĄ MOCKUTĘ gimusias Lietuvoje, Rokiškio rajone, Ragelių apylinkėse, Norkiūnų kaime, gyvenusias prieškariniame laikotarpyje Brazilijoje, S. Paulo mieste.

Rašyti: ONA MATIUKIENĖ
Maironio 7 - 7
Radviliškis
URSS LITUANIA

arba MŪSŲ LIETUVA
Caixa Postal 4421
01000 S. PAULO, SP.

Marcelė Staškevičiūtė-Mockuvienė su dukra Anele Mockute nuo traukoje darytoje 1937 metais São Paulyje.